

LIMINGAN
LUKIO

VUOSIKERTOMUS
2025 - 2026

Linnukkatie 3, 91900 Liminka
p. 050 567 9756, 050 318 2090

rehtori Tiina Partanen
p. 050 567 9756
vararehtori Miika Pöntinen
p. 050 318 1988

Limingan yhteiskoulu 1957 - 1974
lukiokoulutuksen järjestämislupa 3.5.1961
ensimmäinen lukion lukuvuosi 1961 - 1962
ensimmäiset ylioppilaat kevät 1964

Rehtorit: Oravainen Lauri, 1957 - 1964 Rontu Lasse, 1964 - 1967 ArO Mauri, 1967 - 1970
Salo Eino, 1970 - 1974

Limingan lukio 1974 - rehtorit: Salo Eino, 1974 - 1989 Pylvänäinen-Suorsa Marjatta,
1989 - 2014 Partanen Tiina, 2014 -

Koulurakennus Yhteiskoulun koulurakennus, lukiosiipi, valm. 1961 Linnukkatie 5 - 7
Lukiorakennus, valm. 2005 Linnukkatie 3

Koulun ylläpitäjä: Limingan kunta

Kannen kuva: Tuulia Kärki

Kuvitukset: Silja Eilola, Vilja Eskola, Meri Jokitalo, Essi Kamsula, Olivia Kanerva-aho, Eedit Kauppila,
Viola Lehtola, Kaisla Nikula, Touko Pieviläinen, Aukusti Piisilä, Milja Ylimäki

Valokuvat: henkilökunta ja opiskelijat

Toimitus ja taitto: Anna-Maria Rönkkö ja Tanja Viinikangas

Limingan lukio 2026

Kaisla Nikula

Rehtorin katsaus

lukuvuodesta

Keväinen tervehdys Limingan lukiosta!

Kevätaurinko lämmittää, luonto on vetänyt vihreän viitan ylleen ja kevään ensimmäiset kukkivat puskevat läpi multaisen maan. Muuttolinnut livertävät terveisiään kaukomailta ja alkava kesäloma kutkuttaa vatsanpohjassa. Ah, ihana kevät! Silti takaraivossa on epämiellyttävä tietoisuus siitä, että maailma näyttäytyy meille tällä hetkellä hieman monimutkaiselta. Elämme polykriisien aikaa, näin ovat tiedotusvälineet ja tieteen tekijät osanneet meille kertoa. Kun olet riittävän monta kertaa kyseisellä teemalla otsikoidun uutisen klikannut auki, niin algoritmit pitävät kyllä huolen siitä, että samankaltaista uutisointia tulvii verkkokalvoillesi jatkossakin. Keskinäis-riippuvuuksien maailmassa esimerkiksi maantieteellisesti pienellä alueella meneillään oleva konflikti viskoo heijastevaikutuksia maailmanlaajuisesti, epävarmuus ja matalapaine kansalaisten mielialoissa vaikuttaa laajasti. Talouden rytmihäiriöt uhkaavat nostaa lainojen korkoja, ihmiset eivät uskalla tehdä asunnon kokoisia investointeja, saatikka käyttää palveluita, joten työllisyys ja palvelutuotanto ovat matalasuhdanteessa. Ilmastonmuutos, tuo iso kaikkialle ulottuva systeeminen kriisi pitäisi pystyä ratkomaan, mieluummin eilen, mutta jospa huomina tai ensi vuosi riittäisi? Maailman johtajatkään eivät ole viime aikoina näyttäneet itsestään parhaimpia puoliaan. Huolia tuntuu riittävän. Minkälaisen maailman me olemme teille nuorille oikein rakentaneet? Mitä näistä ilmiöistä tulisi ajatella? Miten niihin pitää suhtautua? Miten näitä ongelmia ratkotaan? Näitä ajatuksia on tullut pohdittua viljalti. Miten esimerkiksi minä, yksi ihminen voisin vaikuttaa näin suuriin, maailmanlaajuisiin haasteisiin?

Kevään mittaan tulin osallistuneeksi Arto O. Salosen, Itä-Suomen yliopiston yhteiskunta- ja kauppatieteellisen tiedekunnan kestävä hyvinvoinnin professorin etäluennolle. Sivuhuomiona, on muuten aika pitkä ja rönsyilevä titteli. Sekin osaltaan kertoo siitä, että tieteellisen tutkimuksen vakanssit vaativat tänä päivänä osaamista monilta aloilta. Maailman moniongelmaisii haasteisiin pitää etsiä vastauksiakin monitieteisesti, hänen tapauksessaan sosiologian, ympäristötieteen, talouden ja yhteiskuntatieteiden näkökulmasta. (Siksi lukiolaisienkin kannattaa perehtyä ja paneutua kaikkiin lukiossa opetettaviin oppiaineisiin. Niiden kautta teille tarjotaan laajaa yleissivistystä.) Arto O. Salonen kannusti ja muistutti painokkaasti, että isot muutokset ovat mahdollisia. Sen olemme suomalaisinakin saaneet kokea. Kansakuntamme oli satakunta vuotta sitten äärimmäisen köyhä maatalousvaltainen maa. Lapsikuolleisuus oli korkeaa ja toistuvat nälkävuodet piinasivat. Toisen maailmansodan jälkeen Suomi jälleenrakennettiin, 400 000 evakkoa asutettiin ja sotakorvaukset saatiin maksettua. Muutos tapahtui, koska oli tahtoa. Tahtoa jälleenrakentaa parempaa yhteiskuntaa.

Jos katsahdamme globaaleihin muutoksiin, niin esimerkiksi siirtomaakulttuuri on purettu dekolonisaatioprosessin aikana 1950-1970 - luvuilla. Sille toki on taustalla toisen maailmansodan jälkeisiä pakottaviakin tekijöitä, mutta joka tapauksessa prosessi oli valtavan suuri poliittinen muutos kansakuntien valtasuhteiden välillä. Kansainvälisiä yhteis-työsopimuksia ja sääntöjä on luotu yhdenvertaisten ihmisoikeuksien saavuttamiseksi. Ympäristöhaasteiden osalta otsonikerroksen repeäminen on torpattu glo-

baalilla sääntelyllä ja yhteistyöllä 1990-luvulta lähtien. Näissäkin onnistumisissa on ollut taustalla tahto rakentaa parempaa ja oikeudenmukaisempaa tulevaisuutta.

Nykyinen globaali poliittinen järjestelmä ja erityisesti länsimainen ideaali perustuu jatkuvaan talouskasvuun. Tämä jatkuvan talouskasvun ajatus on kuitenkin perustavanlaatuisessa ristiriidassa maapallon rajallisten resurssien ja ekologisen kantokyvyn kanssa. Kun mittaamme menestystä vain bruttokansantuotteen kasvulla, tulemme samalla sokaisseeksi itsemme niille ympäristövaikutuksille, jotka murentavat oman elämämme ja hyvinvointimme perustaa. Ihmiskunta on synnyttänyt kulutustottumuksiensa seurauksena luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen. Lajikato uhkaa tulevaisuuden sukupolvien mahdollisuuksia hyvinvointiin, sillä myös ihmisen ja luonnon välisessä suhteessa kaikki vaikuttaa kaikkeen. Luonnon monimuotoisuuden köyhtyminen heikentää esim. ruokaturvaa. Pölyttäjien väheneminen vaarantaa ruoantuotantoa maailmanlaajuisesti. Vesitalouden osalta monipuolinen eliöstö puhdistaa vettä ja pitää maaperän viljavana. Laji- ja luontokato tekee ympäristöstä alttiimman esimerkiksi tulville ja eroosiolle. Silti, tämäkin negatiivinen kehitys on käännettävissä paremman huomisen suuntaan. Meidän on ryhdyttävä ekologiseen jälleenrakentamiseen. Tietoa on, nyt tarvitaan tahtoa!

Ekologinen jälleenrakentaminen ei ole utopiaa, eikä se tarkoita paluuta menneisyyteen – se tarkoittaa matkaa kohti parempaa arkea. Se muuttaa tavan, miten asumme, liikumme ja elämme laadukasta elämää. Kuvitelkaapa kaupunkeja ja kuntia, joissa julkinen liikenne on aina se sujuvin ja edullisin ja päästötön vaihtoehto. Viekää ajatuksenne koteihin, jotka lämpiävät varmalla, uusiutuvalla energialla ehkä omavaraisesti. Tässä tulevaisuusvisiossa

me siirrymme kertakäyttökulttuurista kestävyYTEEN. Tavaroiden jatkuvan ostamisen ja omistamisen sijaan arvoon nousevat korjattavuus, lainaaminen ja laadukkaat aikalliset palvelut. Myös ruokapöydissämme näkyy muutos. Puhdas, lähellä tuotettu ruoka on jokaisen saavutettavissa.

Emme ole koskaan saaneet tiedeyhteisöistä sellaisia tutkimustuloksia, että itsekeskeinen, egoistinen ja materialistinen kulutukseen pohjautuva elämäntapa tuottaisi pysyvämpää onnellisuutta tai toisi elämään merkityksellisyyttä. Päinvastoin. Tutkimukset ovat osoittaneet kerta toisensa jälkeen, että syvin merkitys elämään syntyy siitä, kun tekee jotain yhteisön hyväksi. Meidän tulisi entistä enemmän siirtyä yksilökeskeisestä suoriuttamisesta kohti yhteisöllistä vastuuta, elää yksilönä yhteisön hyväksi. Kun huomioimme ympäristövaikutukset, hyödynnämme kiertotaloutta ja jaamme resursseja, emme pelasta vain ekosysteemejä, vaan rakennamme yhteistä valoisaa tulevaisuutta! Pelastamme itsemme siltä yksinäisyydeltä ja luonnosta vieraantumiselta, jonka nykyinen järjestelmämme on synnyttänyt.

Yhteisöllisyys ei ole meillä Limingan lukiossa vain sanahelinää, vaan se on meidän toimintakulttuuri. Se on sitä, miten me kohtaamme toisemme päivittäin. Yhteisöllisyys alkaa siitä, ettei ketään jätetä yksin. Se näkyy siinä, että moikataan käytävällä, otetaan kaikki mukaan, tehdään opiskelijatiimeissä oppilaitoksen arkea viihtyisämmäksi. Meillä jaetaan ja tuotetaan tietoa ja kokemuksia ympäristöasioista, yrittäjyydestä ja taloudesta, kulttuurin ulottuvuuksista ja luodaan koulua, jossa jokainen nuori saa olla oma itsensä ja löytää omia vahvuuksiaan. Tämä opiskelijoiden luoma toimintakulttuuri on parasta mahdollista lääkettä aikamme yksilökeskeistä yksinäisyyttä vastaan. Samasta yhteisöllisyyden pohjasta

kasvaa myös voima muuttaa maailmaa tieteellisesti tutkitun tiedon edellyttämään suuntaan ekososiaalisen sivistyksen hengessä. Ekologinen jälleenrakentaminen ja parempi huominen eivät vaadi teiltä opiskelijoina sitä, että kantaisitte harteillanne koko planeetan painoa yksin. Se vaatii sitä, että viette Limingan lukiossa opitun yhdessä tekemisen hengen ja tietopääoman osaksi arkisia valintojanne. Lyökää viisaat päätökset, tehkää yhdessä!

Valmistuneille ylioppilaille esitän mitä suurimmat kiitokseni yhteisistä vuosista Limingan lukiossa. Henkilökuntaa ei voi koskaan liikaa kiittää. Meillä on ihana opiskelijan parasta ajatteleva työyhteisö! Teidän kanssanne työskenteleminen on etuoikeus. Ensi vuonna jatkavien opiskelijoiden kanssa pidämme kesähuilin ja elokuussa tapaamme taas! Nautinnollista kesälomaa kaikille!

rehtori, Tiina Partanen

Henkilökunta

2025 - 2026

OPETTAJAT

Tiina Partanen rehtori

Markus Eskonniemi historia, filosofia

Rea Fabritius psykologia, opinto-ohjaus

Katja Hieta matematiikka, kemia

Janne Hyry matematiikka, fysiikka

Petteri Isokoski ruotsi

Lotta Kauppi (syyslukukausi) englantia, ruotsi

Laura Korppinen matematiikka, kemia

Jenni Kujala erityisopetus, terveystieto

Maria Kuula äidinkieli ja kirjallisuus

Salme Kärhø englantia

Riitta Kärki biologia, maantiede

Heli Makkonen opinto-ohjaus

Hanna Mansikka matematiikka

Outi Niemelä liikunta, terveystieto, opintovalmennus

Pauliina Pakaslahti opinto-ohjaus

Miika Pöntinen historia, yhteiskuntaoppi

Anna-Maria Rönkkö äidinkieli ja kirjallisuus

Krista Rekilä kuvataide

Tomi Veteläinen matematiikka, fysiikka

Tanja Viinikangas äidinkieli ja kirjallisuus

Liisa Välimäki uskonto, filosofia, et

Reeta Ylävaara englantia

Jussi Saarinen liikunta

Riikka Turpeinen liikunta

Jukka Tappola musiikki

Liisa Wieri saksa

koulukuraattori **Sara Törmänen**

terveydenhoitaja **Mirjami Kitkala**

koulusihteeri **Kiia Hyyppä**

Opiskelijakunnan hallitus

puheenjohtaja
sihteeri

Alisa Hanhisuanto
Hilma Sipilä

Veeti Alatalo
Miro Jaakola
Martta Kivilompolo
Viola Lehtola
Aapo Mäkinen
Aatu Mämmelä
Pinja Nyrhinen
Nea Nyström
Jesse Riihiäho

Greta Sivula
Eelis Taavettila
Valtteri Tuuli
Lassi Tyyskä
Venla Vavuli
Luka Walter
Erno Vähäkangas
Touko Pieviläinen
Mirjeta Shabani

KANNATUSYHDISTYKSEN EDUSTAJAT:

Miro Jaakola, Martta Kivilompolo, Aapo Mäkinen, Aatu Mämmelä, Jesse Riihiäho, Mirjeta Shabani, Valtteri Tuuli

Tapahtumat

2025 - 2026

Syksy

6.8. Lukuvuoden aloitus
12.8. 1. vsk vanhempaininfo
27.8. Tiimilukio-info ja opiskelijakunnan yleiskokous
29.8. 1. vsk ryhmäytymispäivä
3.9. Yrittäjän päivä
10.9. Tiimiseminaari
2.10. Koulukuvaus
3.10. Taksvärkkipäivä
14.10. 1. vsk vanhempainilta
20.10. - 24.10. Syysloma
27.10. - 31.10. Syödään yhdessä -viikko
29.10. Hottis-koripalloturnaus
6.11. - 10.11. Tulevaisuuspäivät
6.11. Hakijanpäivä Linnanmaalla
7.11. Alumnitapahtuma HS-sali
10.11. Lukion TET-päivä
11.11. Hahtikarin lukumetsähankkeen esittely
11.11. 2. ja 3. vsk vanhempainilta
21.11. Lapset mukaan töihin -päivä
3.12. Kirjailijavieras Janne Nevala HS-sali
5.12. Itsenäisyys- ja lakkiasjuhla HS-sali
19.12. Lukion joulujuhla
20.12. - 6.1. Joululoma

Kevät

7.1. Lukukauden aloitus
19.1. - 23.1. STEAM-viikko
30.1. Sovinnon päivän tilaisuus
20.1. Avoimien ovien päivä ja ilta
5.2. Penkkarit
6.2. Wanhojen päivä
12.2. - 19.2. Alicanten lukion vierailu
2.3. - 8.3. Talviloma
13.2. Ystävänpäiväpöhinät
25.2. Hottis-talvitapahtuma
9.3. - 13.3. Mielenterveysviikko, Nuorten tulevaisuususkko
15.4. Innovaatioleiri Oulussa
20.4. - 27.4. Vierailu Alicanteen
26.4. - 1.5. Enkkulinjan matka Lontooseen
30.4. Lilun Wapputapahtuma
4.5. - 8.5. Kulttuuriviikko
12.5. Lotta-patsaan julkistamistilaisuus
13.5. Tiimiseminaari
15.5. Lanit lukiolla
29.5. 1. ja 2. vsk kevätjuhla
30.5. Lakkiasjuhla Limingan kirkossa

OPISKELIJAMÄÄRÄ 344 (13.5.2026)

23A 27, 23B 28, 23C 25, 23D 24
24A 29, 24B 31, 24C 26, 24D 17
25A 33, 25B 31, 25C 31, 25D 28

Yhteishenki vahvistui

ryhmytymispäivässä

Limingan lukiossa vietettiin ykkösten ryhmäytymispäivää perjantaina elokuun lopulla. Päivän aikana oli tarkoitus tutustua paremmin uusiin luokkakavereihin ja lisätä ryhmän sisäistä yhteishenkeä. Pääsimme osallistumaan neljälle mukavalle rastille, joilla tarvittiin jokaisen osallistumista ja yhteistyötä.

– Oli ihan kiva tutustua uusiin ihmisiin ja mukavampi, ettei ollut tunteja, kommentoi Aada Holopainen luokalta 25B.

Päivän järjestämisestä vastasivat nuorisopalvelut, opiskeluhoito sekä seurakunta ryhmänohjaajia unohtamatta. Nuorisopalveluiden vetämällä pisteellä lukiolaiset muodostivat noin viiden opiskelijan ryhmät, joiden tehtävänä oli suunnistaa ympäri Limingan keskustaa. Suunnistusrasteilla ratkaistiin tehtäviä, joissa tarvittiin luovuutta.

Opiskelijahuolto oli valmistellut Heikki Sarvela -saliin tehtävän, jonka tarkoituksena oli tutustua paremmin opiskelijahuollon henkilöihin arvailun myötä ja samalla ryhmäytyä vaivatta hauska tavalla. Pienissä ryhmissä ykköset yrittivät arva-

ta, kuka opiskeluhoollon henkilöistä oli minäkään väittämän takana.

– Pisteen tavoitteena oli se, että te ryhmäytyisitte ja saitte jakautua uudenlaisiin ryhmiin, kertoo lukion psykologian opettaja ja opinto-ohjaaja Rea Fabritius.

– Toinen tavoite oli se, että tutustuisitte meihin opiskeluhoollon toimijoihin ja että se kynnys madaltuisi tulla meidän luokse, Fabritius jatkaa. Hän kertoo myös kokevansa, että ryhmäytymispäivä rentouttaa ja edistää ryhmän ilmapiiriä.

Krankka-areenalla vetovastuun ottivat tutorit. Luvassa oli kaupunkisotaa, joka herätti opiskelijoiden kilpailuhengen. Tunnelma tiivistyi entisestään, kun oppilaat heittäytyivät mukaan patjaralliin. Seurakunnan ja ryhmänohjaajien piste innovaatioareenalla tarjosi mahdollisuuden jutella vapaasti ja rennoin mielin omien luokkakavereiden kanssa. Tunnelmaa kevennettiin bingolla ja keskusteluleikeillä.

Päivä huipentui jälleen Krankka Areenalla. Ykköset vanhoivat yhdessä Limingan lukion perinteisen Lilu-valan ja osallistuivat viimeiseen kisaan. Kisassa koko ryhmä piti saada saman hulavanteen läpi mahdollisimman nopeasti.

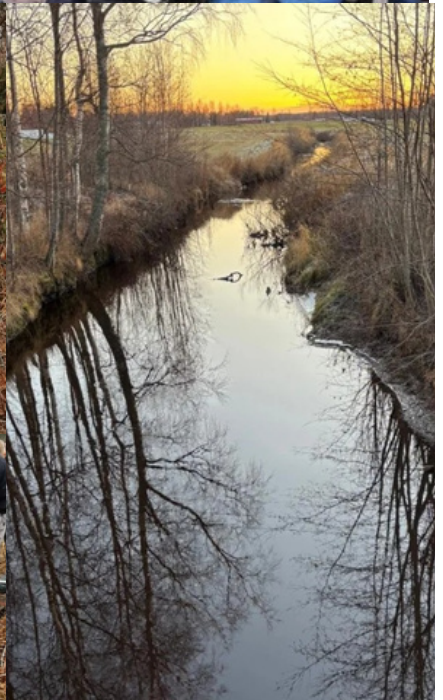
25B:n ryhmänohjaaja Laura Korppinen kertoi huomanneensa muutosta luokan ryhmähengessä. Hänen mukaansa ryhmähengen kehittyminen näkyi erityisesti seurakunnan bingo-tehtävässä ja hulavannehaasteessa.

Beata Kaisto ja Oona Luoto

Lukuvuoden 2025 - 2026 tiimitoiminnan aloitus

Hahtikarin lukumetsää kunnostamassa

28.10.2025 tehotiimi 25D:ltä toteutti Hahtikarin luontopolun kunnostustustempauksen.

tutor toiminta

Lukuvuonna 2025 - 2026 tutoreina toimivat Viola Lehtola, Vilma Kivirinta, Jenniina Nissilä, Silja Särkioja, Alva Autio, Lumia Vännttilä, Meea Myllymäki, Enna Tuominen, Justus Pirhonen, Valtteri Vanhala, Elias Kangasoja, Elmo Hannila, Onni Lakso, Aaron Leinonen ja Juuso Kimpimäki. Ohjaajana oli Rea Fabritius. Olemme kokoontuneet aina niillä tunneilla, kun on ollut suunniteltuna tiimitoimintaa. Lisäksi olemme pitäneet lyhyitä kokouksia välitunneilla, jos niihin on ollut tarvetta.

Tutoreiden tehtävänä on ollut yhdistää opiskelijoita ja luoda hyvää ilmapiiriä. Etenkin uusien ykkösten ryhmäyttäminen on ollut tärkeää. Ensimmäisenä koulupäivänä esittelimme uusille opiskelijoille koulua ja ryhmäytimme heitä. Myöhemmin syksyllä tutorit olivat mukana ykkösten ryhmäytymispäivässä. Pidimme pistettä, jossa pelattiin kaupunkisotaa ja patjasurffausta. Lisäksi pääsimme pitämään kaikille luokille oman tutortunnin, jossa pelattiin erilaisia ryhmäyttäviä pelejä. Muun muassa opiskelijoiden piti järjestäytyä eri ohjeiden mukaan jonoon.

Yksi tutoreiden tehtävistä on käydä esittelemässä Limingan lukiota 9. luokkalaisille. Olimme esittelemässä kouluamme Limingassa, Tupoksessa, Lumijoella, Kempeleessä ja Tyrnävällä. Kävimme pitämässä esittelyitä oppitunneilla sekä yhteishakuilloissa. Lisäksi olimme mukana lukion Avoimien ovien -päivässä, jossa olimme kierrättämässä oppilaita eri pisteillä.

Lukuvuoden aikana tutorit järjestivät muun muassa liikennevalopäivän, jota mainostettiin tutoreiden somessa. Perustimme myös tutoreille oman TikTok-tilin, jossa markkinoimme omaa toimintaamme ja toimimme itsemme näkyville. Tutorit pääsivät myös mukaan Alicante-projektiin, kun ryhmäytimme vaihtopuolustajia ja heidän houstejaan. Pidimme muutamaa

eri pistettä, kuten levyraatia, mölkkyä ja ryhmäyttäviä leikkejä.

Tutoreiden tehtävä on myös markkinoida tutortoimintaa ykkösille. Kävimme luokissa kertomassa, mitä tutorit tekevät, ja markkinoimassa itseämme. Uusia tutoreita haki valtava määrä ja siksi meidän täytyi järjestää haastattelut, joissa valitsimme hommaan sopivat hakijat. Päätimme myös kouluttaa uudet tutorit itse. Tarkoituksena on auttaa heitä ryhmäytymisessä, huppareiden suunnittelussa ja tietenkin auttaa heitä ottamaan hommasta koppiä. Koulutus järjestetään pian, jotta he ovat syksynä valmiita uusien opiskelijoiden tulon.

Tutoreina olemme päässeet hyvin vaikuttamaan koulun asioihin sekä tapahtumiin. Meidät on kutsuttu mukaan esimerkiksi opiskelijahuollon kokouksiin, joissa olemme päässeet ideoimaan uusia tapahtumia ja teemapäiviä.

Silja Särkioja

Koristurnaus

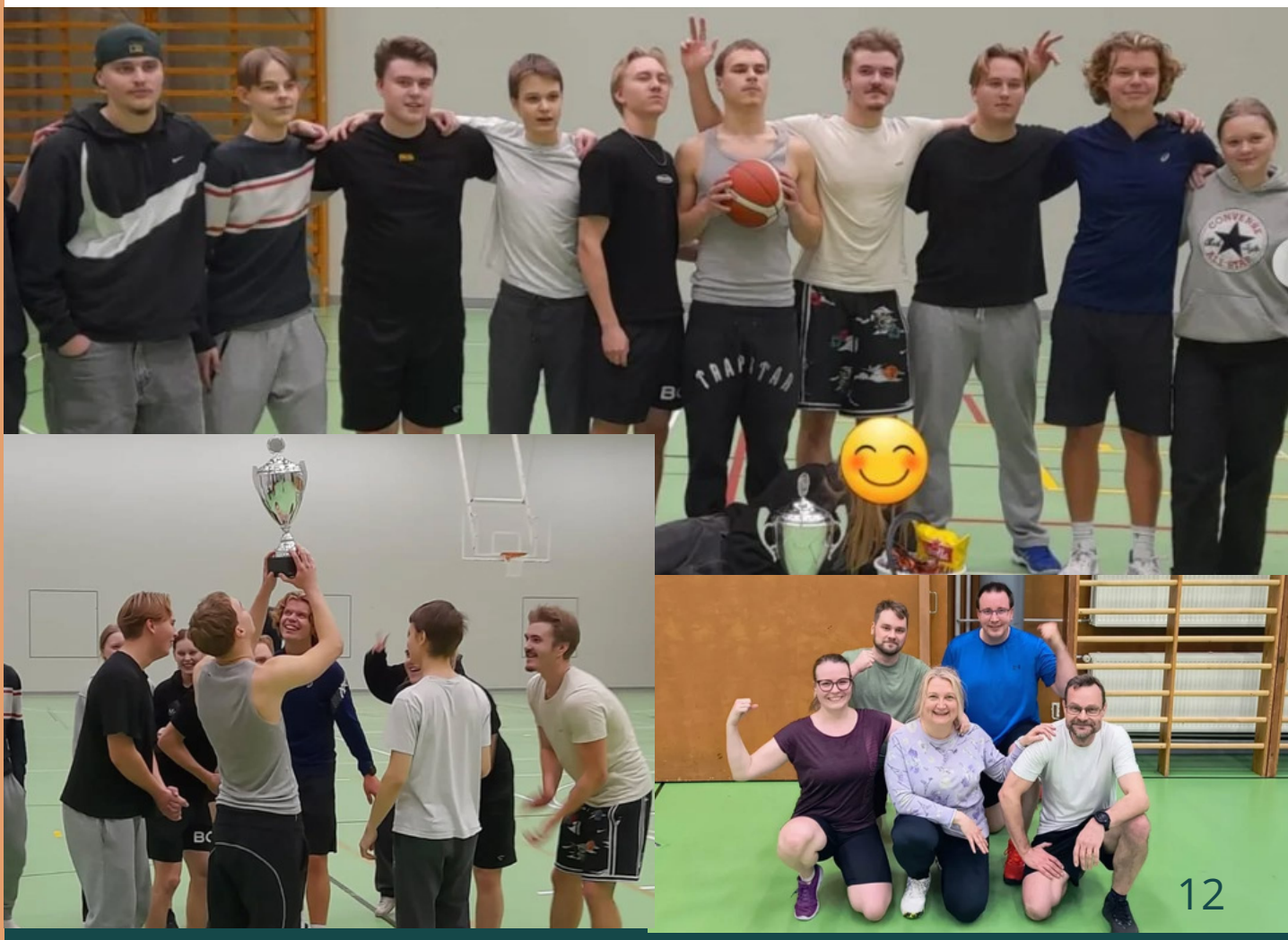
Keskiviikkona 29.10. Limingan lukion luokat ottivat jälleen kerran osaa vuosittain järjestettävään Hottis-tapahtumaan. Edellisenä lukuvuonna Hottiksessa järjestettiin jalkapalloturnaus, kun tänä vuonna lajiksi valikoitui koripallo. Hottiksessa pelasi jokaiselta luokalta oma edustusjoukkueensa.

Koripalloturnauksen lisäksi Hottis sisälsi muun muassa koulun bändin musiikkiesityksiä Heikki Sarvela-salissa sekä lukiolaisten pitämän kioskin. Kaikki joukkueet pelasivat ensiksi karsintaotteluissa, joiden voittajat pääsivät jatsoon.

Hävinneet joukkueet kilpailivat jäljelle jäävistä sijoista. Karsintaottelut pelattiin kolmella pienellä kentällä, mutta pronssi- ja kultapeliä varten otettiin käyttöön koko hallin kokoinen kenttä. Pronssiottelussa olivat vastakkain luokat 24C sekä 25B, joista 24C selvisi turnauksen kolmanneksi. Finaalissa olivat vastakkain abiluokat 23B sekä 23D. Turnauksen voitti lopulta 23B tuloksin 8 - 2.

Aatu Vierimaa

Tulevaa *koulutuspolkua* etsimässä

Jo perinteeksi muodostuneella tavalla Limingan lukion toisen ja kolmannen vuoden opiskelijat suuntasivat Ouluun Hakijan päiville. Ne ovat Oulun yliopiston sekä ammattikorkeakoulun järjestämä tapahtuma, jossa on mahdollista tutustua oppilaitosten tarjoamiin koulutusaloihin. Yliopiston ja AMK:n käytäviltä löytyi lukuisia esittelypisteitä, joissa pääsi tapaamaan ja jututtamaan alan opiskelijoita. Lisäksi koulutusaloja esiteltiin lyhyissä kymmenen minuutin mittaisissa salitilaisuuksissa eri puolilla korkeakoulujen kampuksia.

Hakijan päivä on erinomainen tilaisuus lukiolaiselle päästä tutustumaan erilaisiin jatko-opintomahdollisuuksiin sekä kuulemaan, millaista opiskelu korkeakoulussa on. Tämä energinen ja informatiivinen tapahtuma on selkeästi järjestetty opiskelijoita ajatellen. Useilla esittelypisteillä oli esimerkiksi tarjolla karkkia ja mahdollisuus tehdä pieniä opintoalaan liittyviä toiminnallisia haasteita.

Mielestäni Hakijan päivä oli hyvin onnistunut ja pystyin ottamaan siitä kaiken irti, kun paikat olivat jo tuttuja vuoden takaa. En tällä kertaa löytänyt sieltä itselleni sopivaa jatkokoulutuspolkua, mutta sain paljon uusia ideoita. Lisäksi tapahtumassa vietetty aika ystävien kanssa oli mukava piristys arkeen.

Liisa Ruonala

Kertomus **alumnitapahtumasta!** Jippii! 🥳

Perjantaina 7.11. järjestettiin Sarvela-salissa Limingan lukion alumnitilaisuus. Tapahtuma toteutettiin paneelikeskusteluna. Se on jokavuotinen tilaisuus, jossa entisiä Limingan lukion opiskelijoita haastatellaan. Ensimmäisen vuosikurssin opiskelijat Eedit Kauppila ja Maija Myllyoja toimivat tapahtuman juontajina. Kysymykset koskivat alumnien kokemuksia heidän ajoistaan Limingan lukiossa, heidän ammattejaan ja muita opiskelutaustoja. Vierailijat kertoivat mielenkiintoisista ja inspiroivista uratarinoistaan sekä opintopoluistaan. Tilaisuuden päätteeksi Limingan lukion opiskelijat saivat kysyä kysymyksiä alumneilta.

Tapahtuman paneelikeskusteluun osallistuivat Limingan lukion alumnit erikoislääkäri Ulla Junttola, OAMK:n ruotsinopettaja Milka Korpela, Oulun henkilöstö- ja hyvinvointipäällikkö Anna-Kaisa Puusaari, lakimies Sanna Sarelius, BusinessOulun vienti- ja kv-hankkeissa työskentelevä Sanna Savolainen, umijoen kunnanjohtaja Heidi Soini ja markkinointialan yrittäjä Anu Tasanto. Lisäksi tilaisuutta tulivat seuraamaan kaikki Limingan lukion nykyiset opiskelijat.

Alumneilla oli hyvin mielenkiintoisia ja vaikuttavia tarinoita taustoistaan ja saavutuksistaan.

Heillä oli monia mahtavia kokemustaustaisia neuvoja nykyisille opiskelijoille, kuten "aina voi muuttaa mieltä tulevaisuuden suhteen" sekä "kaikkea ei tarvitse tietää vielä lukioikäisenä". Lohduttavaa oli alumnien muistutus siitä, että oma polku löytyy aikanaan. Lisäksi alumnit kehittivät arvostamaan lukiolaisen mahdollisuutta oppia eri aiheista sekä ottamaan vastuuta opinnoistaan.

Alumnitapahtumassa kerrotut tarinat ja neuvot auttoivat ja johdattivat opiskelijoita heidän tulevaisuuden suunnitelmisessaan. Keskustelijoiden kertomukset olivat mielenkiintoisia sekä opettavaisia, ja monet varmasti saivat uusia ideoita sekä toivoa tulevaan. Tilaisuuden myötä me opiskelijat saimme lisää tietoa siitä, kuinka paljon mahdollisuuksia erilaisiin opiskelupaikkoihin ja työkokemuksiin on. Opimme myös siitä, miten aina on lisää aikaa kouluttautua ja aina voi kääntyä toiselle polulle.

Kiitos alumneille ja muille tilaisuuteen osallistuneille!

Eedit Kauppila ja Maija Myllyoja

Luovan kirjoittamisen opintojakson opiskelijoiden kirjoituksia

Lukion pitkän matematiikan lehtori Armi Yhtälö, 55v., Oulu

- Sitähän onnettomuutta voisi vähän verrata tangentin yhtälöön ja laskea esimerkiksi keskinopeuden sekä auton ja moottoripyörän välisen kulman suuruuden suhteessa tienpintaan. Mutta kyllähän minä heti huomasin, että sen mopedin kulma oli aivan liian suuri, kun se lähti ohittamaan sitä autoa. Onneksi ennakoin tilanteen ja kaivoin hätänumeron esiin jo ennen kuin törmäys tapahtui. Ja kuten aavistelinkin, juuri kun mopedi on auton kohdalla, se kumautti itsensä auton kylkeen. Kyllähän minä sen osasin jo aavistaa, koska tiesin, miten gravitaatiovuorovaikutus toimii.

Kuuntelin muuten opiskelijoiden juttuja, ja he puhuivat moottoripyöristä ainakin joskus mopedeina, joten päätin käyttää tällaista nuorehkoa sanavarastoa. Olisipa tuo kuljettaja ollut minun fysiikan tunneillani, niin olisi sitten osannut välttää tuon onnettomuuden.

Puhelin pärisi. Ilona nosti puhelimen työpöydältä. Hänen sydämensä alkoi taas lyömään kovaa. Tuntematon numero soitti taas. Ilona ei ollu koskaan vastannut tuntemattomiin numeroihin. Tällä kertaa joku oli soittanut hänelle jo kuusi kertaa tunnin sisään. Ajatukset pitäisi saada muualle. Ilona nousi nahkasohvalta ja meni pienelle vaatekaapilleen. Hän otti kaapista farkut ja laittoi ne päälle. Housut olivat aivan liian pitkät. Ilonan pitäisi taas leikata lahkeita lyhyemmiksi. Puhelin soi uudestaan ja Ilonalla alkoi olemaan vielä hermostuneempi. Hän puki vielä hupparin ja laittoi hiuksensa kiinni.

Ilona käveli olohuoneeseen. Keltaisten verhojen läpi paistoi aamuaurinko ja ulkona oli lämmin ilma. Ilona päätti lähteä lenkille aamupalan jälkeen. Kun puhelin oli lopettanut soimasta. Hän nosti puhelimen ja katsoi näyttöä. Numerosta oli tullut viesti "Olemme kohta siinä". Ilona mietti päänsä puhki keitä hänen ovelle oli tulossa. Ei äiti tai isä. He olivat lomamatkalla. Ilonalla ei ollu sisaruksiakaan. Hänen ystävänsä eivät asuneet lähellekään hänen asuinpaikkaa ja kaikilla oli yli tunnin matka tänne.

Ilona käveli ulko-ovelle ja varmisti vielä, että ovi oli lukossa. Ovesa ei ollu ovisilmää eikä ikkunoiakaan ollut lähellä, joten hän ei voisi edes varmistaa kuka sieltä oli tulossa. Hän pyöri ympyrää eteisessä ja kävi kaikki mahdolliset ajatukset läpi. Sitten kuului kova koputus. Ilona odotti hetken ennen kuin avaisi oven. Hän asteli lähemmäs ovea, laski käden kahvalle, hengitti syvään ja painoi sen alas.

Kirjailijavieraana

Janne Nevala

Keskiviikkona 3.12. kaikki Limingan lukion opiskelijat pääsivät ryhmänohjaustunnilla Heikki Sarvela -saliin kuulemaan kirjailija Janne Nevalaa. Taivalkoskelainen Nevala on julkaissut yhteensä seitsemän romaania ja yhden käännosteoksen. Limingassa kirjasto- ja kulttuurijohtajana toimiva kirjailija kertoo saavansa ideoita kirjoihinsa esimerkiksi kirjastoista, työkokemuksista, Taivalkoskesta ja yleisesti omasta elämästään ja kokemuksistaan.

Nevala on löytänyt intohimon lukemiseen ja kirjoittamiseen jo lapsena. Hän kertoo lukeneensa pienenä esimerkiksi sarjakuvia sekä urheilu- ja seikkailukirjoja. Ala-asteella Nevala myös kirjoitti oman joulunäytelmän koulun joulujuhlaan.

Kiinnostus kirjoittamista kohtaan ei kuitenkaan jäänyt ala-asteelle, vaan se on kulkenut Nevalan mukana koko ajan. Nuoruudessaan Nevala esimerkiksi kirjoitti

sanoituksia bändinsä kappaleisiin. Nevala jopa jätti lukion kesken lähteäkseen opiskelemaan kirjoittamista kansanopistoon.

Kansanopistovuosinaan Nevala kertoo päässeensä kunnolla kirjoittamisen makuun. Hän kirjoitti paljon esseitä, novelleja, käsikirjoituksia ja asiatekstejä, mutta romaanin kirjoittaminen tuntui vielä ylivoimaiselta. Vuonna 2011 Nevala kuitenkin julkaisi omakustanteisena esikoisteoksensa nimeltä Hammaskeijo. Seuraavan romaaninsa nimeltä Kirjastonhoitaja Topi Mullo Nevala halusi julkaista käyttäen oikeaa kustantamoa, mutta sen jälkeen hän palasi omakustantajaksi. Nevalan mukaan omakustannus sopii hänelle mainiosti, koska se antaa julkaisuprosessiin vapaat kädet.

Inspiroivan esityksensä lopuksi Nevala näytti opiskelijoille muutamia linkkejä kirjoittamisen koulutusmahdollisuuksiin. Mielestäni kirjailijavieraan esitys oli hyvin hyödyllinen kirjoittamisesta kiinnostuneelle nuorelle. Nevala toimii hienona esimerkkinä siitä, että kirjoittamalla paljon ja monia erilaisia tekstejä voi saavuttaa omat haaveensa ja tehdä omasta intohimosta ammatin.

Liisa Ruonala

Toivoin hyvää mutta sain parhaan

Astuin Lilun ovista sisään hieman epäröiden. Se ei ollut ensimmäinen lukioni, ja minulla oli kouluun liittyviä ennakkoluuloja. Huomasin kuitenkin jo ensimmäisenä päivänäni, että olin varautunut aivan turhaan.

Suurin syy varautuneisuuteeni oli se, että ajattelin kaikkien jo ryhmäytyneen ja sitoutuneen kaveriporukoihinsa. En olisi voinut olla enemmän väärässä. Pienessä koulussa opiskelijat ovat avoimempia ja juttelevat mielellään uusien ihmisten kanssa. Pieni opiskelijamäärä antaa myös opettajille mahdollisuuden tutustua opiskelijoihin ja antaa tukea opinnoissa. Se, minkä ajattelin olevan Lilun akilleen kantapää, olikin sen suurin vahvuus.

Lilu kannustaa opiskelijoita tutustumaan uusiin ihmisiin. Se on tiimilukio, eli opiskelijat liittyvät omien kiinnostuksen kohteidensa mukaan tiimeihin. Vaihtoehtoja on laajasti, joten jokaiselle löytyy varmasti jotain kiinnostavaa. Opiskelijat ovat itse aktiivisia musiik-kiesitysten pitämisessä, kahvilatoiminnan pyörittämisessä, ekotempauksen järjes-tämisessä ja kaikessa muussa eri tiimeihin liittyvässä toiminnassa. Tiimikokoukset ja tiimien toiminta antavat vaihtelua normaaliin opiskeluun ja ovat täydellisiä mahdollisuuksia tuoda omaa persoonaa esil-

le ja löytää samanmielisiä tyypejä.

Monipuolisuus ei rajoitu pelkkään järjestettyyn toimintaan, vaan se näkyy myös opiskelijakunnassa. Tyylini on hieman persoonallisempi, joten pelkäsin etenkin porukasta erottumista ja ulkopuoliseksi jäämistä. Tässäkin tapauksessa olin väärässä. Meillä täällä on muoti-ikonia ja rokkaria, Stockholm styleä ja skeittaria. Kouluun ovat kaikki tervetulleita juuri sellaisina, kuin itselle sopii, eikä syrjinnästä tai kiusaamisesta ole pelkoa. Lilussa niitä esiintyy minimaalisen vähän ja tilanteeseen puututaan aina niiden ilmetessä.

Lilussa järjestetään jatkuvasti tapahtumia, jotka antavat opiskelijoille mahdollisuuksia pohtia erilaisia tulevaisuuden polkuja. Meillä on käynyt vieraita lukuisista korkeakouluista kertomassa opinnoistaan, yrittäjiä kertomassa ammatistaan ja jopa Lilun entisiä opiskelijoita kertomassa, millaisen pohjan Limingan lukio on heidän elämälleen luonut ja kuinka siellä opiskelu on kannustanut heitä tähtäämään korkealle elämässä. Lukion opettajat ja muu henkilökunta ymmärtävät, että lukiovuodet ovat epävarmaa aikaa ja he tekevät parhaansa opiskelijoiden rohkaisemiseksi.

Kaiken kaikkiaan Limingan lukio antaa mahtavan pohjan jatko-opinnoille, ja kouluun on mukava lähteä aamulla. Siellä oppilaita kannustetaan tekemään parhaansa ja autetaan silloin, kun se on vaikeaa. Jokainen on tervetullut omana itsenään eikä ole mitään merkitystä, millainen on, sillä kavereita löytyy aivan takuulla. Lilu ei ole pelkkä lukio, vaan se on myös huipputyypeistä koostuva yhteisö. Live Love Lilu.

Lumi Kälkäjä

Syksyn ylioppilaiden ja Suomen juhlaa

Limingan lukion väki sekä valmistuvat ylioppilaat ja heidän läheisensä kokoontuivat vuosittaiseen itsenäisyys- ja lakkiaisjuhlaan 5.12.2025. Saimme nauttia monenlaisista esityksistä. Juhlallisuuksien alkaessa salissa raikasi *Finlandia*-hymni pianon, kitaran ja alttoviulun säestämänä. Tervetulosanojen ja ylevän juhlapuheen päätyttyä lausuttiin *Vapauden viesti* ja yleisö hiljentyi kunnioittamaan sodassa kaatuneiden muistoa. Lukion bändi esitti kappaleen *Täällä Pohjantähden alla* ja kolme abiturienttia runoesityksen *Suomi on*. Ylioppilaiden lakituksen jälkeen lauloimme tietenkin kappaleen *Gaudeamus igitur* ja kuulin puheen ylioppilaille. Juhla loppui ylevästi *Maamme*-lauluun.

Itsenäisyys- ja lakkiaisjuhlasta kumpusi kunnioitus ja arvostus isänmaatamme kohtaan. Suomen itsenäisyys merkitsee reilua hyvinvointivaltiota, kaunista luontoa, tasavertaisuutta ja rauhaa. Maailmantilanteen näyttäessä epävarmalta ja sumuiselta on meidän hyvä hiljentyä muistamaan ja kunnioittamaan ainakin yhtenä päivänä vuodessa itsenäistä Suomea ja niitä tekoja, joita sen saavuttaminen ja ylläpitäminen on vaatinut.

Suomen itsenäisyyden juhlistamisen ohella lukion itsenäisyys- ja lakkiaisjuhlassa riemuittiin uusista ylioppilaista ja tärkeän elämänvaiheen päättymisestä. Pitkä, mutta yllättävän nopeasti ohi hurahtava lukiotaipale on monen elämässä yksi parhaimpia muistoja. Valmistuminen merkitsee kovan työn, puurtamisen ja opiskelun aikaansaannosta ja suurta harppausta tuntemattomaan. Se hetki, kun seisoo koulutovereiden vierellä rivissä ja saa kunnian asettaa valkolakin päähänsä, merkitsee paljon. Tuttu koulu, ystävät ja opettajat hyvästellään. Lukiotaipale on täynnä kultaisia muistoja ja merkittäviä oppeja, jotka kulkevat ihmisen rinnalla koko loppuelämän.

Ella Teirikko

Joulu 2025 jo ovella

Joulujuhla alkoi Ella Teirikon sekä Jukka Tappolan kauniilla säestyksellä ja opiskelijakunnan tervehdyksellä. Kuulimme erinomaisen tulkinnan Haloo Helsingin biisistä "Joulus kanssa jaan". Ensimmäisten vuosiluokkien esityksien jälkeen tuli klassikkojen klassikko "Sultans of swing", jonka soittivat musatiimin pojat. Näimme myös opettajien huvittoman tanssiesityksen. Lisäksi tilaisuudessa jaettiin todistuksia ja palkintoja. Juhlan kruunasivat kaunis runoesitys "Hyvää joulua" sekä mukaansatempaava yhteislaulu.

Topias Kärsämä ja Niklas Kaurala

Avoimien ovien päivä

Lukiossamme järjestettiin yhdeksäsluokkalaisten tutustumispäivä eli Avoimien ovien päivä 20.1.2026. Sen tarkoituksena oli esitellä koulumme toimintaa ja helpottaa valinnan tekemistä seuraavan opiskelupaikan suhteen. Henkilökuntamme oli järjestänyt huikeita sekä monipuolisia pisteitä, ja me tutorit kierrätimme vieraitamme pisteiltä toiselle.

Monille mieleinen oli Luma-piste, sillä se sisälsi runsaasti toiminnallisuutta. Viihtyisyys näkyi erityisen iloisina kasvoina ja kuuluvana nauruna. Myös lukiomme kv-projektit herättivät mielenkiintoa, sillä niihin osallistuneet opiskelijat pääsivät jakamaan omia kokemuksiaan.

Abien vetämä tiimi-piste nostatti myös paljon kysymyksiä ysien kesken ja toi esiin selkeästi mielenkiintoa herättäviä asioita, joten siellä olikin paljon porinaa. Luokassa vallitsi hyvin

rento ja iloinen tunnelma.

Oli ilo nähdä myös, kun ysit kiinnostuneina kysyivät lisää asioista meiltä tutoreilta ja halusivat kuulla suoraan meiltä opiskelijoilta kokemuksia. Erityisesti lukujärjestykset kiinnostivat heitä ja näytimme heille esimerkkejä, miltä ne voivat näyttää.

Päivämme sujui erittäin hyvin, koska ajatusta "sopivan kokoiseen, siksi niin kotoiseen" kuuli useamman suusta. Meidän opiskelijoiden mielestä tämä malli kuvastaa lukiotamme erityisen hyvin ja se onkin mukava kuulla ensi kävijöiltä. Varmasti tämä vaikuttaa merkittävän positiivisesti opiskelupaikan valintaan Lilun suhteen.

Vilma Kivirinta ja Jenniina Nissilä

steam-viikko 19.1. - 23.1.

Penkkarit 2026

Helmikuun 5. päivänä koitti vihdoinkin se hetki, jota abiturientit olivat odottaneet koko lukioajan: penkkarit. Meidän vuosikurssimme penkkarit olivat perinteiset, mutta samalla täynnä vauhtia ja naurua. Asut olivat saaneet inspiraationsa erityisesti tuoreista some-meemeistä, ja käytävillä näkyi jos jonkinlaisia hahmoja – mitä oudompi, sen parempi.

Penkkariaamu alkoi yhteisellä kokemuksella, kun ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijat pääsivät – tai joutuivat – suorittamaan pienimuotoisen esteradan. Tunnelma oli heti katossa, ja koko koulu tuntui olevan täynnä melua, musiikkia ja hyvää fiilistä. Kun oppitunteja oli ”kiusattu” tarpeeksi, katseet kääntyivät jo päivän huipennukseen: abigaalaan.

Abigaalassa opettajat pääsivät (tai joutuivat) mukaan truth or drink -tyyliseen peliin, jossa heidän heittäytymisensä sai yleisön repeämään nauruun. Erityisesti **Maria Kuulan** kommentit sivalsivat näyttävästi ja jäivät monen mieleen. Gaalassa katsottiin abivideo ja jaettiin myös perinteiset palkinnot, jotka olivat yhteisiä hvin aiheita ja keräsivät raikuvat aplodit.

Lopuksi abit kannettiin – ainakin suurin piirtein onnistuneesti – aikataulussa rekkoihin, ja matka jatkui kohti keskustaa. Vaikka reissu oli mukava, jäivät kaikille yhteiseksi muistoksi myös jäätyneet jalat. Silti päivä oli täynnä hetkiä, joita tullaan muistelemaan vielä pitkään.

Paavo Isokääntä

wallattomat wanhat

Nyt oli abit potkittu pihalle, joten oli kakkosten vuoro loistaa! Huolellisesti valmistellut ja kauan odotetut wanhojen tanssit koittivat viimeinkin. Ilmassa leijui jännitystä ja glitteriä, kaikki olivat hyvällä tuulella ja pistivät parastaan. Värikkäät mekot ja siistit puvut olivat hypänneet suoraan lasten satukirjasta lukion käytäville kuljeskelemaan. Päivä meni juuri niin kuin pitikin: kolme näytöstä, jotka esitimme aamulla Heikki Sarvela -salissa, päivällä Tupoksessa ja vielä illalla läheisillemme kotilukiolla, olivat kaikki yhtä vaikuttavan näköisiä. Yhdeksäsluokkalaisten wanhoille tarjoilema juhla-ateria oli erityisen herkullinen ja myös kohensi arvokasta tunnelmaa rutkasti.

Käytimme tanssien harjoitteluun ja muodostelmien vääntämiseen lukuisia hauskoja ja haastaviakin tunteja. Opettelimme kaiken kaikkiaan yhdeksän tanssia, jotkut hien pintaan nostattavampia kuin toiset. Iloisimpia tanssejamme olivat Lambeth Walk, Virginia Reel ja tietenkin hulvaton omatanssimme! Omatanssin harjoittelu oli mukavaa ja yhteishenkeä kohottavaa puuhaa. Jokainen tanssija heittäytyi mukaan positiivisella asenteella.

Viimeisen upean tanssiesityksemme jälkeen haikeus meinasi jo vallata wanhojen mielet, mutta onneksi illan hupaisat jatkot olivat vielä edessäpäin!

Viola Lehtola

Talvitapahtuma

25.2.2026

Tänä vuonna järjestettiin taas Lilussa Hottis-talvitapahtuma! Opiskelijat saivat oppitunnin verran taukoa tavallisesta lukioarjesta tiimien lystikkäiden pisteiden muodossa. Samalla lukiolaiset pystyivät osallistumaan arvontaan, jonka palkintoina oli lahjakortteja S-markettiin sekä Limingan pizza & kebabiin. Hottiksen aikana osallistujat pystyivät keräämään leimoja eri pisteiltä ja pääpalkinto arvottiin niitä eniten saaneiden kesken.

Tapahtumassa oli erilaisia pisteitä, joissa opiskelijat pääsivät kokeilemaan monenlaisia aktiviteetteja, esimerkiksi ulkona mölkkyä tölkeillä. Siinä yritettiin kaataa tölkkejä mölkyn tapaan.

Sitten oli kuppinopeuspeli, jossa pyrittiin asettamaan kupit tiettyyn asentoon mahdollisimman nopeaa, Kahoot! -visa, toimistojumppa, tuolileikki ja pingispallon heittäminen kuppeihin. Päivän aikana pystyi myös käymään syömässä Pöntsän kupissa maukkaita laskiaispullia! Tapahtuman järjestivät opiskelijakunnan hallitus sekä lukion tiimit yhteistyössä. Jokaiselle tiimille annettiin tehtäväksi keksiä jotain hauskaa tekemistä, missä he hyvin onnistuivatkin!

Matias Pennanen ja Erno Vähäkangas

Lukiolaiset lintuvisassa!

Liminganlahden luontokeskuksella järjestettiin 24.4. jälleen legendaarinen Lintuvisa. Tapahtuma on Liminganlahden Ystävät ry:n ja monien muiden lähitoimijoiden järjestämä. Lintuvisassa kilpaillaan pudotuspeliperiaatteella neljässä sarjassa: A-sarja 1-3 lk. B-sarja 4-6 lk., C-sarja 7-9 lk. ja D-sarja eli niin sanottu vapaa sarja. D-sarja on lähtökohtaisesti kehitetty juuri toisen asteen opiskelijoille, mutta se on avoin kaikille.

Tänä vuonna lintuvisaan pääsi osallistumaan Limingan lukiolaisista Annu Korkala ja Eemeli Paananen. Ainoina D-sarjalaisina lilulaiset kamppailivat 1. paikasta, jonka Paananen saavutti tunnistamalla haastavan kuvan syöksyvästä hiirihaukasta. Kilpailu oli kuitenkin jännittävä ja tiukka.

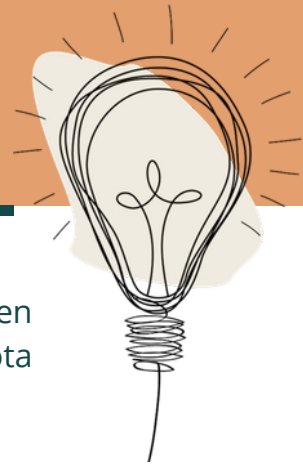
Lintutornilla nähtiin päivän aikana lintuja haukoista, västäräkkiin ja sorsiin, vaikka tuuli puhalsi voimakkaasti. Lintuvisapäivä on siis unohtumaton kokemus ja kenties jopa ainutlaatuinen mahdollisuus viettää päivä toisten lintuharrastajien kanssa - tietysti unohtamatta itse visaa.

Annu Korkala ja Eemeli Paananen

Kaisla Nikula

Innovaatioleirillä

Keväällä 15. huhtikuuta opiskelijat innovoivat yrityksille uusia liiketoimi-ideoita ja ratkaisuja Oulun Radisson Blussa. Innovaatioleirin ideana oli opettaa nuorille työelämässä tärkeitä taitoja, kuten innovointia, nopeaa ideointia ja ryhmätyötaitoja. Yhdessä Limingan lukiolaisten kanssa innovoimassa oli myös opiskelijoita Muhoksen, Haukiputaan sekä Oulunsalon lukiosta.

Päivä lähti käyntiin tutustumisella oman innovaatioryhmän kanssa. Ryhmät olivat jaettu etukäteen tehdyn tiimirooli- ja haastekiinnostustestin pohjalta, jolloin jokaisessa ryhmässä oli eri koulujen opiskelijoita. Tutustumisen jälkeen oli aika alkaa ratkomaan kahden yrityksen Upea ja Coubonga haasteita ja miettiä niille konkreettisia ratkaisuja. Opiskelijat pääsivät lisäksi syömään Radisson Blun omassa ravintolassa (namskis) ja päivä huipentui, kun ryhmät saivat esittää ratkaisunsa yritysten omistajille.

Kuten tiedetään, mitään ei saa aloittaa suunnittelematta. Innovointiaakaan ei aloitettu nollasta, vaan yritysten haasteisiin syvennyttiin perinpohjaisesti ja toimeksian-oon perehdyttiin liiketoiminnan kannalta olennaisten, mutta arkisten kysymysten avulla: keitä ongelma koskettaa ja miten haluaisimme sen ratkaista? Päivä huipentui, kun opiskelijat pääsivät esittelemään valmiit ideansa hissipuheen sekä havainnollisen prototyyppikuvan avulla yrittäjille. Yrittäjät kertoivat lopussa ideoiden olevan toteutettavissa ja

aikoivat ottaa nuorten ideoista inspiraatiota yritystensä liiketoimintaan.

Yleisesti päivästä jäi hyvä fiilis kaikille opiskelijoille ja varmasti opettajillekin. Leiri oli täynnä yhdessä tekemistä ja tekemällä oppimista sekä onnistumisia, joiden kautta sai myös uusia ystäviä. Tunnelma yleisesti oli aika intensiivinen, mutta samalla tekeminen oli rentoa ja mukavaa puuhaa.

Kiitos kaikille osallistuneille opiskelijoille, opettajille sekä leirin järjestäjille!

Maija Myllyoja ja Ronja Partanen <3

Espanjalaisia

Lilussa!

Limingan lukio on tehnyt yli kymmenen vuotta yhteistyötä Espanjan Alicantessa sijaitsevan koulun IES Cap de l'Hortan kanssa. Projektiin valitaan joka vuosi eri teemat. Tänä vuonna teemoina ovat vapaaehtoistyö ja liikunta. Projektissa espanjalaiset ja suomalaiset majoittuvat toistensa perheissä ja pääsevät tutustumaan toistensa kulttuureihin. Helmikuussa Suomeen tuli 12 espanjalaista opiskelijaa sekä kaksi opettajaa. Suomalaisia opiskelijoita oli 14 ja opettajia kaksi. Espanjalaiset vierailivat Suomessa 12.-19.02.2026 ja suomalaiset menivät vierailemaan Alicanteen 20.-27.04.2026.

Suomi-viikon aikana espanjalaiset pääsivät tutustumaan suomalaiseen kulttuuriin ruuan ja talviaktiiviteettien kautta. Kävimme muun muassa paistamassa makkaraa sekä laskemassa mäkeä Rantakylässä, kokkaamassa suomalaista ruokaa kotitalousluokassa sekä vierailemassa Nallikarissa talvikylässä. Osa espanjalaisista pääsi kokeilemaan luistelua, hiihtämistä sekä avantouintia. Mäenlasku oli heistä mieluisinta. Espanjalaiset pääsivät myös saunomaan, suurin osa ensimmäistä kertaa. Mielenkiintoa saunomisesta olivat vaihtelevia. Viikon aikana espanjalaiset kokeilevat monenlaisia suomalaisia ruokia ja herkkuja. Karjalanpiirakat ja suomalainen suklaa saivat paljon kehuja.

Espanjalaiset kokivat kulttuurishokkeja ollessaan Suomessa. Bussipysäkkien ja bussien hiljaisuus sekä ihmisten etäisyys aiheuttivat hämmennystä. Ruokailutottumukset erosivat espanjalaisesta ruokakulttuurista. Esimerkiksi lyhyet ruokavälit ja aikai-

nen aamupala vaativat totuttelua. Osa espanjalaisista ajatteli suomalaisen ruuan olevan terveellisempää kuin Espanjassa, mutta karkkien syöminen on runsaampaa Suomessa. Suomalainen ruoka sai kokonaisuudessaan paljon kehuja.

Osallistumalla tällaiseen projektiin on mahdollisuus saada elinikäisiä ystäviä niin Suomesta kuin Espanjasta sekä lisää kulttuurista tietämystä. Suomalaiset pääsivät näyttämään espanjalaisille parhaita puolia maastamme, ja huhtikuussa pääsimme tutustumaan espanjalaisten elämään.

Lita Kauppi ja Greeta Sivula

Menestyksen taika -tapahtuma

Pari Limingan lukion opiskelijaa kävi nuorille tarkoitetussa Menestyksen taika - tapahtumassa helmikuussa 2026. Yhteiskuntaopin tunnilla opiskelijat pääsivät vaikuttamaan tapahtuman ohjelmaan yhdessä muiden oppilaitosten kanssa. Lukiolaisten toiveet oli huomioitu hyvin. Tapahtumassa oli yrittäjiä kertomassa omia tarinoitaan ja paneelikeskustelu, jossa oli nuoria menestyjiä. Samalla oli mahdollisuus kierrellä eri esittelypisteillä, joissa toimijoina olivat muun muassa Punainen Risti ja Oulun OSAO. Hiusalan opiskelijoita oli tarjoamassa hiusten pikastailauksen. Saatavana oli myös ilmaista ruokaa ja juomaa. Illan päätteeksi Tuure Boelius esiintyi. Kotiin lähtiessä sai ottaa kuvia kuvakopissa muistoksi. Illan aikana tutustuimme paikan päällä olleisiin vaihto-oppilaisiin. Tapahtuma keräsi osallistujia useilta eri paikkakunnilta.

Luovan kirjoittamisen opintojakson opiskelijoiden runoja

Rannan hiekka rahisi askelten alla.
Laiturin köysi irrotettiin ja putosi
raskaasti lankuille. Moottori käynnistyi,
ensin katkoen, sitten tasaisesti.

Hän ei nostanut kättä.

Vene työnsi sameaan veteen leveän
vanan, joka rikkoi pinnalla kelluvan
siitepölyn. Hetken päästä pinta
sulkeutui taas, sileäksi kuin ennen.

Taskussa paperi rypistyi nyrkissä. Hän
suoristi sen, vilkaisi ensimmäistä riviä
ja taittoi kiinni.

Kun ääni katosi, hän kääntyi. Köysi
keinui vielä laiturin päässä, hiljeni, jäi
roikkumaan.

Lehti huojuu tuulessa,
aurinko nousee
ja sateen pisarat saavat ruohikon kiiltämään.
On vain tämä hetki
rauhan tyyssija
Ei tarvitse perään juosta
ei kahlita sydäntään
merkityksettömyyden

Linnut laulavat
laulavat sinulle
Ja tämä tunne
on kuin kultaa sielullesi
Patterit latautuvat,
huulesi kääntyvät hymyyn
ja timanttiset silmäsi loistavat viimein
myrskyn jälkeen.

Alicantessa

19. - 27.4.

Nauru ja puheensorina täyttivät Oulun rautatieaseman. Junaa odotettiin täpinöissään hyytävällä Oulun asemalla suurine matkalaukkuineen. 14 opiskelijaa ja kaksi opettajaa olivat lähdössä Espanjan Alicanteen Erasmus-vaihtoon viikon mittaiselle matkalle. Laukut olivat olleet jo useamman päivän lähtövalmiudessa innokkaimmilla matkailijoilla. Opettajat varmistelivat, että olihan kaikilla varmasti passit matkassa. Oli miten oli, passia ei olisi enää ennättänyt hakemaankaan, kun yö-

juna Oulusta Helsinkiin saapui Oulun juna-asemalle raiteet kirskuen. Unohdumaton viikko tiedossa. Kaikki kyytiin!

Ensimmäinen päivä meni tutustellessa naapurustoihin ja isäntäperheisiin. Suomalaisia jaksoivat ihmetyttää palmut se-

kä kirkas auringon paiste ja sen tuoma lämpö. Illalla kuitenkin koko noin 30 opiskelijan poppoo, joka koostui espanjalaisista sekä suomalaisista kokoontui parin espanjalaisen pihalla sijaitsevassa paviljongissa. Yhdessä nautiskelimme yhdessäolosta niin paikallisten, mutta myös kotimaisten herkkujen äärellä. Tarjolla oli niin fuettia, kuin salmiakkia. Iltaan mahtui myös parin suomalaisen iltauinti uima-altaalle!

Tiistaina päivä alkoi yhteisellä kokoontumisella koulun vierisessä kerhorakennuksessa. Vaikka koulu IES Cap de l'Horta oli suuri koulu, 30 hengen porukalle oli vaikea löytää sieltä sopivaa tilaa. Aloitimme päivän tervetuliaisjuhlalla, joka sisälsi muun muassa musiikkiesityksen ja puheen rehtorilta. Lisäksi saimme lahjapussukat tervetuliaislahjana koululta.

Kello 11:n paikkeilla matkasimme kohti raitiovaunupysäkkiä. Raitiovaunun valtasikin melkoinen hälinä joukkomme astuessa kyytiin. Seuraava määränpäämme olisi Sta Barbara Castle. Raitiovaunu pysähtyi linnan juurelle, ja sieltä matkamme alkoi kohti vuoren hui-

huippua, jonne meidän olisi määrä kulkea jalan porottavan Espanjan auringon alla. Kävely vuorelle kuitenkin oli sen arvoista, sillä näkymät olivat uskomattoman kauniit! Pilvien yltä pystyi näkemään meren ja katse ylsi pitkälle Alicanten kaupungin laitamille saakka. Linna oli upea ja kätki raunioihinsa paljon historiaa, jota oli mielenkiintoista tutkiskella porukalla.

Iltapäivä jatkui Alicanten keskustassa, jossa kävimme syömässä espanjalaisessa 100 Montaditos-ravintolaketjussa. Ravintolan bravuria ovat pienet patongit, joita kutsutaan Espanjassa nimellä montaditos. Loppuilta meni ostoksia tehdessä Alicanten keskustassa ja iltaa viettäen yhdessä isäntäperheen kanssa.

Keskiviikko sisälsi paljon kulttuuria. Päivämme kuitenkin aloitimme Alicanten keskustassa sijaitsevassa Euroopan unionin neuvontapalvelu ja tiedotusverkostossa eli Europe Direct:issä. Vierailullamme opimme esimerkiksi, mitä säännöksiä Euroopan unioni on asettanut ja mitä oikeuksia meillä on asuessamme EU-maassa.

Matkamme jatkui puolen päivän aikoihin San Nicholasin katedraaliin. Meidän suomalaisten yllätykseksi, oli vierailu kyseisessä katedraalissa myös monen espanjalaisen ensimmäinen. Vierailulla saimme opastetun kierroksen puhelimien avulla, joihin oli nauhoitettu kattava tietopankki katedraalista ja sen historiasta. Kävimme myös katedraalin kellotornissa, jonne pääsi hyvin kapeita ja lopputtomilta tuntuvia portaita pitkin.

Kulttuurin ihailu jatkui nykytaiteen museo MACA:ssa, jossa katselimme taidetta useamman kerroksen verran. Lisäksi kiertelimme Alicantea ja ostelimme tuliaisia pienistä turistikaupoista. Iltapäivää jatkoimme siestan eli espanjalaisen iltapäivälevon merkeissä isäntäperheiden luona. Illalla kuitenkin kokoontuimme kaikki porukalla kallioiselle rannalle juhlistamaan yhden espanjalaisen syntymäpäivää kakkua syöden. Auringonlasku rannalla oli todella kaunis ja viihdyimme rannalla myöhään iltaan saakka.

Koitti torstai ja ehdottomasti viikon hekumoiduin päivä - rantapäivä! Luvassa olisi surffausta ja

kajakeilla ajaskelua. Saavuttuamme rannalle oli tuulta peräti 10 m/s. Laitettuamme märkäpuvut yllemme saimme opastusta, miten surffata oikeaoppisella tekniikalla. Olimme aivan täpinöissämme, emmekä malttaneet opetella laudalle nousua hiekalla, vaan halusimme heti veteen. Veteen päästyämme huomasimme surffauksen olevan yllättävän haasteellista. Pääsimme kuitenkin surffauksen makuun, ja osa opiskelijoista onnistui surffaamaan tiensä rantaan saakka seisten surffilaudalla.

Kajakkiajelu oli surffaamiseen verrattuna raskaampaa sekä myös haasteellisempaa suurien aaltojen takia. Kajakit kaatuilivat veteen aaltojen heittelemänä ja kastumiselta ei pystynyt välttymään. Jotkut pitivät aaltojen tuomasta vuoristoratamaisesta tunteesta, toisia se taas ei miellyttänyt sitten lainkaan. Rantaa kohti mennessä aallot antoivat kivasti vauhtia ja meloakaan ei juuri tarvinnut enää siinä vaiheessa. Kaikesta huolimatta rantapäivä oli ihan huippu! Kävimme rantapäivän päätteeksi myöhäisellä lounaalla testaamassa paikallisen McDonaldsin. Samaltahan se ruoka sielläkin maistui, tosin menu oli huomattavasti laajempi! Siestaa hetken vietettyämme kotiloissa tapasimme illalla koko porukalla erään espanjalaisen uima-altaalla ja osa suomalaisista kävi siellä iltauinnilla!

Perjantaina työstimme heti aamusta projektiin liittyviä kirjallisia tehtäviä. Tehtävissä lähinnä kirjasimme kuluneen viikon tapahtumia päiväkirjamuodossa, englanniksi tietysti. Lisäksi kuvasimme pienissä porukoissa videoita, joissa käsittelemme liikkuvuuden teemoja eli vapaaehtois-työtä ja liikuntaa. Ennen lounasta saimme vielä to-

distukset liikkuvuuteen osallistumisesta. Söimme koululla lounaaksi hyvinkin perinteikästä espanjalaista ruokaa eli paellaa. Paella ei ollut kovin kummoista ja jopa espanjalaiset sanoivat sitä surkeimmaksi paellaksi, mitä ovat koskaan syöneet.

Vietettyämme päivän koulussa menimme iltapäiväksi isäntäperheiden luo siestan viettoon. Myöhemmin illalla menimme yhteen suurimmista kauppakeskuksista koko Alicantessa nimeltään Plaza Mar 2. Ilta venyi hyvässä seurassa taas pitkäksi ja olimme kotona vasta noin kello 11.

Lauantaina saimme nukkua hieman pidempään kuin aikaisempina päivinä. Aamupäivällä kuitenkin lähdimme käymään viereisessä pienessä, mutta idyllisessä kaupungissa Alteassa. Altean pienet kadut muistuttivat teemaltaan Kreikan Santorinia. Vierailimme Altean kirkossa, jossa oli ollut hääseremonia juuri ennen vierailuamme ja ehdimme näkemään tuoreen avioparin keskellä juhlahumua.

Altean vierailun jälkeen kävimme hieman suuremmassa lähialueen kaupungissa, Benidormissa. Siellä vierailumme sijoittui pitkälti Benidormin vanhaan kaupunkiin, jossa kävimme muun muassa Välimeren parvekkeella. Nimensä mukaisesti kyseessä on parveke, joka on Välimerel-

lä. Erikoisen parvekkeesta tekee sen sijainti. Parveke sijaitsee meren yllä rannikolla ja näkymät sieltä ovat upeat laajalle alueelle! Lauantai sisälsi paljon kävelyä ja uni maittoi jokaiselle miltei heti saavuttuamme isäntäperheiden luokse.

Sunnuntaina osa porukasta lähti aamulla käymään Alicanten lähetyvillä sijaitsevalla saarella nimeltään Taharca. Se on kaunis saari, jossa on loistavat mahdollisuudet uimiseen. Matkasimme sinne lautalla, jota aal-ot keinuttivat melkoisesti. Toinen puolisko porukasta aloitti päivänsä rauhallisemmin ja vietti rantapäivän uiden ja aurinkoa ottaen. Vielä illalla koko poppoo kokoontui yhteen erään espanjalaisen kotiin. Hirvittävän myöhään sunnuntaipäivä ei mennyt, sillä olihan lähtö takaisin Suomeen jo aikaisin aamuyöstä.

Herätyskello herätti noin kolme aikaan aamuyöstä. Pitkä ja ikimuistoinen Espanjan reissu oli loppumaisillaan ja matka kohti Suomea saisi alkaa. Lentokentällä hyvästelimme espanjalaiset. Osalle se oli helpotus ja joillekin hyvästien jättäminen oli vaikeampaa. Reissu oli osalle opiskelijoista raskas koti-ikävä ja kielimuurin myötä. Joillakin oli myös vaikeuksia oman hostinsa kanssa. Tiiviin ja sosiaalisen viikon myötä ei reissun aikana kaikki ollut ruusuilla tanssimista. Me suomalaiset kuitenkin koimme reissulta kaikista arvokkaimmaksi toistemme tuen ja seuran. Emme todennäköisesti olisi muuten oppineet tuntemaan toisiamme näinkään hyvin, kuin kyseisen viikon aikana opimme. Meille jäi valtavasti ihania muistoja, mutta tärkeimpänä on se, että saimme toisistamme elinikäisiä ystäviä.

Ronja Partanen

24D:n vaiheikas ja antoisa Lontoon-matka

24D:n luokkaretki Lontooseen ei alkanut aivan mutkattomasti. Lentokoneeseen asti homma sujui kuin rasvattu, mutta jonkin ajan lennettyämme lentokoneeseen tuli jokin "pikkuvika". Eipä siinä auttanut muu kuin kääntyä takaisin! Nähtiinpähän sentään Tukholman lentokenttään.

Minna Canth -lentokoneella matka onnistui paremmin ja laskeuduimme Gatwickin lentokentälle parisen tuntia myöhässä aikataulusta. Hostelli oli kuitenkin vaivan arvoinen, jos ei oteta huomioon tyttöjen huoneesta löytyneitä edellisen asiakkaan likaisia alushousuja. Iltaohjelma oli hauskaa ja työntekijät mukavia.

Lontoossa ollessamme päivät olivat kiireisiä ja täynnä kävelyä. Kävimme katsastamassa kuuluisimmat turistiryvät kuten Big Benin, Covent Gardenin (jossa pääsimme katsomaan taikuriesitystä!) ja Tower Bridgen. Sivistystäkin piti kerryttää, joten vierailimme myös British Museumissa Natural History Museumissa. Näitä paremmin tutustuimme kuitenkin paikallisiin McDonaldseihin, joiden valikoima oli Suomeen verrattuna surkea.

Five Guysin ruoka oli hyvää, mutta kallista ja keskikokoiset ranskalaiset olivat suuremmat kuin mäkin isoimmat mahdolliset.

Yhteisen ohjelman jälkeen joka päivä koitti vapaa-aika, jolloin saimme keskittyä ymmärtämään metrolinjoja. Jubilee Line aiheutti varmasti pysyviä kuulovaurioita. Osa opiskelijoista kiersi Lontoon keskustaa (josta puuttuvat yleiset vessat lähes täysin) ja toiset lähtivät esimerkiksi Camden Markettiin "krääsäkojuja" kiertämään.

Perjantaina heräsimme ennen viittä ja lähdimme kohti lentokenttää. Aikaa oli reilusti, mistä kiitos kuuluu reissun yksityiskohtaisesti suunnitelleelle Reetalle. Paluulento onnistui ongelmitta eikä kukaan jäänyt matkan varrelle edes kuuden tunnin junakidutuksen aikana. Kauan odotettu retki oli yhtäkkiä ohi ja jäljelle jäivät mukavat muistot ja kokemukset.

Anni Kojo ja Meeri Pohjola

Kulttuuriviikko

"Lilu lukee"

Limingan lukiossa vietettiin kulttuuriviikkoa teemalla Lilu- lukee keväällä 4.5.- 8.5. Viikko alkoi heti maanantaina 4.5. avaustilaisuudessa, jolloin koulullamme vieraili äidinkielenopettaja ja kirjailija Aino Matinlompolo. Hän kävi juttelemassa kirjoittamisesta ja kirjoistaan sekä vastasi opiskelijoiden kysymyksiin.

Tiistaina 5.5. järjestettiin runovälkkiä kello 9.30 ja 11.00 alkavilla välitunneilla. Opiskelijat saivat kirjoittaa omia runoja ohjeiden mukaan tai ilman ohjeita ilman sen suurempia paineita. Runot laitettiin myöhemmin koulun käytäville kaikkien luettavaksi.

Keskiviikkona 6.5. järjestettiin Lilun käytöskoulu vol. 2, polarisaation taklaus ja LYK: Docventures- tilaisuus. Katsoimme elokuvan Leijonasydän, jonka jälkeen opiskelijat keskustelivat elokuvan aiheista ja teemoista historioitsija Seija Jalagin kanssa. Elokuva oli tärkeästä aiheesta ja varmasti aiheutti kaikille jotain mietittävää.

Torstaiaamuna 7.5. menimme koko koulun voimin Ala-Kestilän Arboretumiin kevättalkoisiin. Haravoimme aluetta ja söimme makkaraa ja munkkia. Puistoon

Elooli tehty myös runopolku, jossa oli monipuolisesti erilaisia ja erimittaisia kevätrunoja suomeksi ja englanniksi. Sää suosi tuona päivänä.

Kulttuuriviikko päättyi perjantaina 8.5. koko koulun lukutuntiin 9.45 alkavalla oppitunnilla. Kaikki lukivat jotakin fyysistä teosta lukujärjestyksen mukaisissa luokissa. Toisen kerroksen aulaassa oli Limingan kirjaston työntekijä Sanna Näätänen ja kirjakokoelma, josta oppilaat pystyivät lainaamaan kiinnostavaa luettavaa.

Opiskelijat kertoivat kulttuuriviikon olevan mukavaa vaihtelua opiskeluiden keskellä. "Viikko oli mielenkiintoinen ja avarsi omaa ajattelua", eräs opiskelija sanoi. Opiskelijat kertoivat viikon olevan rento ja heistä oli mukavaa tutustua kulttuuriin eri tavoilla.

Lydia Kumpula ja Neela Vanhala

Milja Ylimäki

Eedit Kauppila

Prahassa

vaihtojaksolla

Saimme mahdollisuuden osallistua kuukauden mittaiseen Erasmus+vaihtoon Prahassa. Asuimme kuukauden host-perheissä ja kävimme Prahan keskustassa sijaitsevaa yksityistä projektikoulua.

Ahoj! Ensimmäisellä viikolla pääsimme jo hyvin arkeen mukaan. Päiviin mahtui paljon kävelyä, uusia ruokia ja julkisen liikenteen opettelua. Näimme paljon historiallista ja kaunista Prahaa. Koulumme vieressä sijaitsi Franz Kafkan patsas sekä vähän matkan päässä astronominen kello.

Toinen viikkomme olikin hyvin monipuolinen. Kävimme Terezín keskitysleirillä, Prahan linnassa sekä eläintarhassa ja viikonloppua pääsimme viettämään konsertin parissa. Saimme nauttia lyhyistä 45 minuutin oppitunneista, jotka sisälsivät paljon ryhmätöitä, koska olimme projektikoulussa.

viettämään konsertin parissa. Saimme nauttia lyhyistä 45 minuutin oppitunneista, jotka sisälsivät paljon ryhmätöitä, koska olimme projektikoulussa.

Viimeisten Prahan-viikkojemme aikana säät olivat meidän puolellamme ja lämpötila nousi jopa 27 asteeseen. Osallistuimme oppilaiden itse järjestämään hyväntekeväisyysjuhlaan, joka sisälsi myös lukion ykkösten "Promin". Viimeisenä yhteisenä iltana kävimme porukalla paikallisessa ravintolassa syömässä tshekkiläistä ruokaa svíčkováa ja sen jälkeen ohjelmassa oli vain tavaroiden pakkaamista sekä hyvästelemistä. Reissu oli antoisa ja ikimuistoinen!

Jenniina Nissilä ja Senni Väänänen

Draamakurssin projektina

“Ilkeät tytöt Limingan lukiossa”

Kevätlukukauden aikana Limingan lukion ekaluokkalaisten draamakurssi kokoontui joka maanantai kehittämään ilmaisutaitojaan ja toteuttamaan yhteistä elokuvaprojektia. Kurssi alkoi tammikuussa erilaisilla tutustumis-, keskittymis-, läsnäolo- ja improvisaatioharjoituksilla, joiden avulla harjoiteltiin esiintymistä, ryhmätyöskentelyä ja mukavuusalueelta poistumista sekä tutustuttiin omiin vahvuuksiin.

Kevään edetessä kurssin pääpaino siirtyi yhteisen elokuvaprojektin kuvaamiseen. Opiskelijat suunnittelivat ja toteuttivat yhdessä elokuvan Mean Girls in Lilu, jota kuvattiin pääasiassa maanantain tunneilla. Elokuva oli oma versio tunnetusta Mean Girls -elokuvasta, mutta tapahtumat sijoitettiin

Limingan lukioon ja mukaan lisättiin paljon huumoria ja parodiakohtauksia. Projektin aikana päästiin harjoittelemaan näyttämistä, käsikirjoittamista ja kuvaamista, sekä jopa hieman ohjaamista, sillä opiskelijat kuvasivat kohtauksia suurimmaksi osaksi hyvin itsenäisesti.

Draamakurssi oli mukava piristys kouluviikkoon. Se tarjosi mahdollisuuden tehdä jotain tavallisesta lukioarjesta poikkeavaa ja oppia taitoja, joihin ei monessa muussa koulussa pääsisi tutustumaan. Lisäksi kurssin aikana pääsimme katsomaan Kajaanin kaupunginteatterin esityksen Tervan tie - Onko meillä suunnitelma? Heikki Sarvela -salissa ja opiskelijat pääsivät keskustelemaan näytelmän jälkeen näyttelijöiden

kanssa.

Kurssin aikana tuli paljon hauskoja hetkiä, onnistumisia ja hyviä muistoja jotka varmasti jäävät jokaisen kurssilla olleen mieleen. Suuri kiitos koko draamaryhmälle ja Anna-Marialle!

Maija Myllyoja & Julia Väyrynen

Kajaanin teatterin näyttelijät ja Lilun draamaryhmä

Opiskelijakunnan *hallituksen* toimintaa

Limingan lukion opiskelijakunnan hallitukseen kuuluvat pääsääntöisesti jokaisen tiimin puheenjohtajat, tai muu tiimin edustaja. Lukuvuoden 2025 - 2026 opiskelijakunnan hallituksen jäseninä toimivat **Alisa Hanhisuanto (pj)**, Hilma Sipilä (sihteeri), Veeti Alatalo, Miro Jaakola, Martta Kivilompolo, Viola Lehtola, Pinja Nyrhinen, Nea Nyström, Greta Sivula, Eelis Taavettila, Valtteri Tuuli, Venla Vavuli, Luka Walter ja Erno Vähäkangas. Toimintaa ohjaa myös kaksi opettajaa. Tänä lukuvuonna ohjaavina opettajina toimivat Laura Korppinen ja Petteri Isokoski.

Kokoustimme OPKH:ssa kuukausittain, toisinaan useammin ja toisinaan harvemmin riippuen lukiossa järjestettävistä tapahtumista ja tempauksista sekä siitä, oliko käsiteltävänä esimerkiksi uusia hankintoja. Jos lukiolla järjestetään tapahtuma, johon jokainen tiimi suunnittelee oman tempauksensa tai rastinsa, tiimien puheenjohtajien tehtävänä on tuoda kokouksissa esiin tiimiensä asiat, jolloin pysymme ajan tasalla tilanteesta. Hallitus voi myös päättää esimerkiksi siitä, kustannammeko tapahtuman kuluja tai muita vastaavia menoja. Hallitus teki esimerkiksi päätökset penkkareiden ja wanhojen kustannuksista.

Opiskelijakunnan hallituksen jäsenenä pääset vaikuttamaan koulun arkeen ja päätöksiin. Opit ottamaan vastuuta ja saat kokemusta päätöksenteosta. Opit työskentelemään tiimissä ja suunnittelemaan erilaisia tapahtumia. Saat arvokasta kokemusta, joka mahdollisesti auttaa myös jatko-opinnoissa ja työelämässä.

Tiimitoiminta on osa lukioamme. Opiskelijat hakeutuvat valitsemaansa tiimiin jo lukuvuoden alussa. Tiimissä on mahdollisuus kehittää lukiomme yhteistä toimintaa vuoden aikana, sekä järjestää erilaisia arkea rikastuttavia projekteja jotka lisäävät esimerkiksi yhteisöllisyyttä. Lukiossamme tänä lukuvuonna oli bisnestiimi, ekotiimi, E-urheilu- ja TVT-tiimi, kahvilatiimi, kansainvälisyystiimi, kulttuuritiimi, liikunta- ja hyvinvointitiimi, musiikkitiimi, school to belong-tiimi, sisustustiimi, sometiimi, tutortiimi ja abitiimit. Tiimilukiotoiminta tuo vaihtelua opiskeluun ja parantaa viihtyvyyttä lukiossa, kun opiskelijat pääsevät itse suunnittelemaan ja toteuttamaan toimintaa.

Tiimitoiminta koetaan pääosin positiivisena asiana. Tiimit tuovat mielenkiintoa kouluarkeen ja aktiivisuutta koulun kehittämiseen. Tiimitoiminta on myös ryhmäyttänyt eri vuosiluokkia keskenään.

pj. Alisa Hanhisuanto

Ekotiimin toimintaa

Välillä kun pysähdyn ajattelemaan, täytyy aivan naurahtaa. Miten olenkaan taas onnistunut valitsemaan ylleni täysin kierrätetyt vaatteet? Eräänä päivänä huomasin, että kenkäni ovat poistomyynnistä, hameeni olen tehnyt itse ylijääneistä tilkuista, paita on löytynyt ekotiimin tuo-vie-laatikosta, takin olen perinyt mummultani ja hatun löytänyt kirpputorilta. Aika hyvä suoritus, vaikka itse sanonkin.

Ei siis liene yllättävää, että olen päätenyt ekotiimin puheenjohtajaksi, sillä kierrätyksen lisäksi olen todella kiinnostunut luonnosta ja sen suojelusta.

Ekotiimin tehtävänä on ylläpitää koulumme Vihreä lippu -toimintaa ja kannustaa opiskelijoita luonnon kannalta kestävään toimintaan. Tänä vuonna ekotiimi on muun muassa ohjannut lukiolaisia huomaamaan ympäröivän luonnon kauneus luontoaiheisen valokuvauskilpailun ja info TV:ssä talvella pyörineen lintulauta-liven avulla. Olemme myös kannustaneet luonnon havainnointiin muuttolintu- ja keväänmerkkijulistoiden avulla. Ekotiimi on lisäksi ollut mukana Hahtikarin lukumetsähankkeessa sekä kannustanut lukiolaisia vähentämään kulutusta esimerkiksi pyörällä kouluun- ja aineettomat lahjat -kam-

panjoilla sekä Earth Hour -tempauksella.

Myös kierrättämiseen olemme innostaneet järjestämällä tuo-vie- laatikon ja organisoimalla koulumme tölkkien palautuksen. Keväällä teimme vielä tietenkin perinteisen haravointitalkooretken keväiseen arboretumiin.

Meri Jokitalo

Jokainen ansaitsee

porukan!

Valehtelenko, jos väitän, että jokainen ihminen kokee tai on joskus kokenut yksinäisyyttä? Ymmärrätkö minua, jos kerron, että yksinäisyydestä puhutaan paljon? Entä jos väitän, että ystävyydestä puhutaan paljon vähemmän?

Avaan koulun oven piippauksen säestämänä. Riisun takkini naulakkoon ja nousen portaita ylempiin kerroksiin. Tuttuakin tutummaksi käynyt ahdistus ja kuulumattomuuden tunne nousevat pitkin selkärankaani. Epätoivo, stressi, apeus, voimattomuus; kouluviikkojani värittävä paletti, jolla itse saan maalata.

Minuutit kuluvat. Koulu tuntuu tyhjältä, vain muutamat ihmiset etsivät sopivaa istumapaikkaa. Minä piiloudun ennemmin kuoreeni, jossa saan olla turvassa. Pian alakertaan tuntuu purkautuvan väkeä. Näpäytän nopeasti näyttöni auki: 8:07. Bussit taisivat tulla.

Suljen näytön ja esitän tekeväni jotain repullani. Alan kiireesti etsiä sieltä jotain, kun kuulen monien askeleiden ja puheen nousevan ylös portaita askel askeleelta lähemmäs minua. Monet tutut kasvot, monet komeat ja kauniit kasvot. Mutta monien joukossa ovat myös ne muutamat, jotka tulevat luokseni. Eivät välitä kuolestani, vaan kävelevät kohti ja tervehtivät ilahtuneen kuuloisesti: "Huomenta!"

Jokainen meistä ansaitsee porukan. Ihmiset käyvät koulua monelta eri pohjalta, monessa eri tilanteessa, eritasoisella elämäkokemuksella ja erilaisin vastoinkäymisin. Jokainen heistä on arvokas sellaisenaan, itsenään. Vain avaamalla silmät voi huomata, kuinka porukat rakentuvat erilaisista ihmisistä. Omakin kaveriporukani on kirjava. Tuntuu, että lähes ainoa yhdistävä tekijä on, eikä siitäkään ole puhuttavaa aina. Silti saan

aina kuulla huomenet ja huomata sen, kuinka minua tervehditään käytävällä kulkiessani.

Nykypäivänä tuntuu siltä, että kouluissa keskitytään paljon negatiivisiin asioihin. Mielenterveydestä kertovilla tunneilla lisätään tietoisuutta henkisen hyvinvoinnin ongelmista ja siitä, kuinka useimmat nuoret kokevat ahdistusta ja yksinäisyyttä. Tunneilla, joiden tarkoitus on lukion yhteishengen lisääminen, puhutaan polarisoitumisesta, porukoitumisesta ja epätasa-arvoisuudesta. Ylipäänsä monesti tuntuu, että lukioissa lisätään tietoisuutta ikävistä asioista.

En väitä, että tietoisuuden lisääminen olisi huono asia. Tiedän, että se auttaa paljon. Se mahdollistaa asioiden muuttumisen, ja moniin asioihin se on jo auttanutkin. Eikö yksi niistä ole myös nuorten yksinäisyyden kokemukset, joista tietoisuutta School to Belong- hanke pyrkii lisäämään?

Ajattelen kuitenkin itse niin, että positiivisuus luo positiivisuutta. Ikävien ja rankkojen asioiden lisäksi olisi hyvä keskittyä välillä myös hyviin, iloisein asioihin. Onnekseni olen huomannut niin tehtäväkin, mutta yhä negatiivisuus saa mielissämme enemmän sijaa kuin positiivisuus.

On toisaalta myös ironista, kuinka negatiivisuus valtaa mieltä enemmän kuin positiivisuus. Ainakin minä muistan aurinkoiset, positiiviset, avoimet ihmiset helpommin kuin jurottavat, suojautuvat ihmiset. Muistan toki myös omankaltaiseni ihmiset usein, mutta ystävän positiivisuus kasvattaa mielestäni sisällesi enemmän kukkia kuin tietoisuus kaikesta pahasta.

Ajan kanssa saan palettiini muitakin värejä. En käytä enää vain tummia sävyjä. Saan myös iloisia värejä: naurun keltaokran, hymyn taivaansinisen, jopa rauhan puhtaan valkoisen. Niiden avulla jatkan maalaamista: sen taulun, joka kuvaa minun elämäni.

Eemeli Paananen

Viimeisiä viedään

Kaikki lukiovuoteni ovat nyt täynnä. Olen saanut näiden kolmen vuoden aikana kasvaa lahjakkaiden ja ystävällisten lukiokavereiden keskellä tutussa ympäristössä opiskelijana ja ihmisenä sekä tutustua huikeisiin persooniin. Olen ylittänyt itseni aina uudestaan ja uudestaan esimerkiksi esiintymällä, ottamalla vastuuta ja tekemällä päätöksiä.

Kaikkein kirkkaimpina helminä lukioajalta ovat jääneet mieleeni wanhojen päivä, johon osallistuin, vaikka en wanhoja tanssinutkaan, ja penkkarit. Nautin erityisesti kummankin päivän valmisteluista edellisinä iltoina. Silloin nauroimme, puuhastelimme ja nautimme yhdessä ajasta, jolloin erityiset päivät olivat vasta jännittävinä edessä. Ylioppilaskirjoituksetkin ansaitsevat ehdottomasti maininnan pääasioiden joukossa. Mieleeni tulevat ikuisesti jäämään niin kirjoitusaamujen jännitys ja tohina koulun aulaissa, kuin myös kokeen jälkeinen helpotuksen aalto.

Myös täysin normaalit oppitunnit oman ryhmän kesken ovat kaikessa

arkisuudessaan olleet minulle lukion parasta aikaa! Siitä hetkestä alkaen, kun meidät kutsuttiin lukion ensimmäisenä päivänä Heikki Sarvela -salissa ryhmiimme, luokkamme on puhaltanut aina yhteen hiileen. On kyseessä sitten ollut yhteistyötä vaativa joukkuepeli tai ryhmätyö tai ihan vain yleisen hyvän ilmapiirin ylläpitäminen.

Seuraavan vuoden aikana suunnitelmissani on tehdä mahdollisimman paljon töitä, matkustella Euroopassa ja Suomessa sekä kokea erilaisia asioita, joita ei välttämättä opintojen ohella pystyisi kokemaan. Välivuosi lukion jälkeen tuntuu minulle luontevalta vaihtoehdolta. Ensi keväänä haen yliopistoon lukemaan historiaa ja odotan jatko-opintoja innolla!

Jätän lukioajan taakseni haikein, mutta odottavaisin mielin. Toisaalta olen innoissani tulevaisuudesta, mutta toisaalta tuntuu ikävältä lähteä ja jättää tämä vaihe elämästäni taakse. Käteeni jää onneksi kestäviä ihmissuhteita ja vankka pohja jatko-opintoja ajatellen.

Lisa Pigg

Opiskelijoiden kirjoittamia runoja

**Puen paidan paljastavan
luen kirjan pitkästyttävän
juoksen paljain jaloin pellolla
tunnen rintani täyttyvän toivolla**

**Kellahdan kedolle kauniille
nautin pullon kuohuvaa
vedän keuhkot täyteen ilmaa
en tahdo enää juosta kilpaa**

**Kuu valaisee taivaan
sade tihkuu maahan
saaden nurmen helmeilemään
kaikki on niin kaunista juuri nyt
hetkessä kuu väistyy auringon tieltä
lehdet huojuvat puissa
ja maailman kylmyyden voi taas tuntea luissa**

Laura

lähdössä uusiin tehtäviin

1. Kerro itsestäsi. Kuka olet ja mitä opetat?’

Olen Laura Korppinen, ja olen opettanut Limingan lukiossa matikkaa ja kemiaa nyt noin neljän lukuvuoden ajan. Tulin Liluun töihin lokakuussa 2022. Keväästä 2023 asti olen ohjannut opiskelijakunnan hallitusta, pyörittänyt tiimilukiota sekä hoitanut opiskelijakunnan kannatusyhdistyksen asioita (kirjanpitoa, toimintakertomuksia ym. jotka liittyvät rekisteröidyn yhdistyksen lakisäätöihin asioihin).

2. Mihin työhön ja minne olet siirtymässä?

Olen saanut vakituisen opettajan työn Oulusta, lähempää omaa kotia. Työmatkani lyhenee nykyisestä 31 kilometristä 7

kilometriin, ja tästä olen erityisen iloinen - voin jatkossa kulkea työmatkat pyörällä ja juosten. Koulu, johon menen töihin, on Oulun normaalikoulu, joka on samalla yliopiston harjoittelukoulu. Opetan jatkossa lukiossa kemiaa ja peruskoulun puolella kemiaa ja fysiikkaa. Tulevaan työnkuvaani sisältyy myös matemaattisten aineiden opetusharjoittelijoiden ohjausta, joten mikäli joku teistä opiskelijoista hakeutuu opiskelemaan mafiye-opeksi Ouluun, niin saatamme sitten törmätä harjoittelun yhteydessä. Ja Norssin lukio on nykyään Oulun yliopiston tiloissa, niin minuun saattaa törmätä myös Linnanmaan kampuksen käytävillä. Melkoinen muutos siis työnkuvaan, ja se kyllä aika paljon jännittää.

4. Millainen opettaja olet?

Opettajana olen mielestäni sopiva sekoitus jämäkkyyttä ja rentoutta. Uskon tekemällä oppimiseen esimerkkien kautta. Mielestäni opiskelija on itse vastuussa omasta oppimisestaan ja hänen tulee itse tehdä se työ oppimisen eteen. Kaikkein tärkeintä mielestäni on, että minun tunneilleni on kaikkien mukava tulla, ja tunnilla olisi rento tunnelma ja siellä uskaltaisi kysyä apua matalalla kynnyksellä.

5. Mitkä asiat olet kokenut ilon lähteinä Limingan lukiossa?

Lilussa on ehdottomasti parasta on ollut ihanat opiskelijat ja aivan mahtavat työkaverit! Pienessä lukiossa on oppinut tuntemaan opiskelijoita nimeltä, mikä on ollut tosi kivaa. Olen pitänyt myös tiimilukiosta ja sen pyörittämisestä - tiimien luomat tapahtumat ovat olleet tosi hauskoja ja ovat luoneet lukioomme hyvää yhteishenkeä. Opiskelijakunnan hallituksen kokouksissa on saanut tutustua opiskelijoihin ihan eri tavalla kuin luokassa, -

tämäkin on ollut ilahduttavaa. Pakko vielä antaa erityismaininta mahtavalle opeporukalle ja keskusteluille, joita olemme käyneet hypäreillä ja välitunneilla. Toinen erityismaininta menee Jannen pitämille opettajien viikkovisoille, ne on tuonut iloa jokaiseen viikkoon, ja on oppinut sitä kautta paljon uutta.

6. Miten luonnehtisit lukiotamme?

Lilu on etenkin sopivan kokoinen - riittävän pieni, että opettajat ja opiskelijat oppivat tuntemaan toisensa, mutta toisaalta riittävän suuri, jotta esimerkiksi valinnaisaineiden ryhmiä voi muodostua. Liluun mahtuu kaikenlaista porukkaa, ja jokainen opiskelija saa olla täällä oma itsensä! Lilussa saa laadukasta opetusta, ja täällä pärjää kaikenlaiset opiskelijat, kaikista pidetään hyvää huolta ja autetaan oppimisen polulla.

7. Millaista koulussamme on ollut?

Olen viihtynyt Lilussa todella hyvin, eli mukavaa on ollut työskennellä. Hirveä ikävä tulee kaikkia opiskelijoita ja työkavereita, etenkin omaa ryhmää 25B:tä ja meidän matikistipopppoota ❤️ Olen kokenyt, että täällä on aina saanut

apua, kun sitä on tarvinnut - työkaverit auttavat toisiaan pyyteettömästi. Syy uuteen työhön siirtymiseen ei siis todellakaan ole se, että en täällä viihtyisi - lyhyempi työmatka sopii omaan arkeeni tällä hetkellä paremmin, kun on kotona pienet lapset ja aikaa omaan liikkumiseen on rajallisesti. Jatkossa voin pyöräillä töihin, ja välillä myös juosta kotiin, näin saa kaksi karpästä yhdellä iskulla ;)

8. Mitä haluaisit vielä sanoa lukion väelle?

Jos ei vielä tullut selväksi, niin tulen kaipaamaan kaikkia teitä ja tätä lukiota. Tulen ikuisesti muistamaan vuoteni Lilussa ja palaan ihaniin muistoihin varmasti jatkossa. Pitäkäähän lippu korkealla, järjestäkää kivoja tapahtumia ja muistakaa myös opiskella! #livelovelilu #lilumuistoja

<3:lla Laura

Uudet ylioppilaat

Syksy

Herrala Matti
Hyyppä Ella
Hyyppä Santeri

Kokko Olivia
Nopanen Peppi

Saarnio Topias
Vasikainen Senja

Kevät

Ahola Pekka
Arkkola Heta
Arvio Elisa
Blomqvist Janni
Elgbacka Lilja
Haapakangas Sampo
Haapalainen Veeti
Halonen Oskari
Hanhisuanto Minja
Hannula Toivo
Hartikainen Erika
Heikkinen Rasmus
Hekkala Luukas
Hekkala Niklas
Hemmilä Otto
Hentilä Fanni
Hietala Ossi
Hyry Saga
Jakkula Nella
Joensuu Nuutti
Joensuu Severi
Joensuu Veikka
Julkunen Sohvi
Jurvelin Elma
Kaikkonen Kasper
Kangas Siiri
Kangasoja Henrik
Kanniainen Sanni
Karvonen Benjam
Kivirinta Juuso
Klaavo Panu
Kokko Iina
Koponen Teemu
Korhonen Lauri
Korkala Aatu

Korkala Sanna
Kostet Tuukka
Kotkaranta Unna
Kyrö Väiski
Kämäräinen Aatu
Kärkkäinen Unna
Kärsämä Theo
Lahtela Olivia
Laurila Eeli
Laurila Topias
Lauttamus Heta
Lehto Alma
Lehtosaari Senja-Maria
Luhasto Kiia
Lumme Saimi
Luukkonen Krista
Maalo Tiitus
Martikainen Samu
Mattila Hilla
Mikkonen Emmi
Mustaparta Minttu
Mustonen Ella
Mäkikangas Eeti
Mäkinie mi Aapo
Mämmelä Aatu
Nevalainen Milja
Niinikoski Joosua
Ollakka Severi
Ollakka Topias
Ollikainen Sanni
Paaso Nuutti
Paassilta Ilmari
Paavola Santtu
Pahikkala Aleks
Pakaslahti Metti

Pelkonen Lilia
Peltola Noel
Perälä Viljami
Pigg Iisa
Piipponen Kalle
Pisilä Meri
Pitkälä Ella
Pitkälä Emilie
Pottala Juho
Rahkila Henri
Riihiaho Jesse
Rink Iivo
Ruonala Liisa
Ruotsalainen Aaro
Sarkkinen Annika
Saukko Ossi
Savela Lyydia
Shabani Anton
Silvola Eeli
Sippola Helmi
Sorvari Eedla
Tanska Joakim
Teirikko Ella
Toivoniemi Jimi
Tossavainen Tatu
Tuomikoski Luukas
Tuukkanen Eemil
Tyni Ilmari
Tyyskä Lassi
Weissenfelt Ville
Ylioja Kalle
Ylitalo Maija
Äijälä Jenna

Stipendit

Future Founder Fund -rahaston

stipendi: Iivari Isokoski, Arttu Jussila, Jaakko Pitkänen

Hannu Krankka -patsastoimikunta:

Samu Martikainen

Iloco Oy: Topias Ollakka

Jukka Pietilän stipendirahasto: Miro Jaakola

Kampaamo Maaretti, tuotepaketti:

Iivo Rink

Kuntokeskus MoWay, salikortti: Tuuli

Haapala, Viola Lehtola

Kyösti Karjulan juhlarahasto, kansainvälisyys-stipendi: Maija Myllyoja

Kyösti Karjulan juhlarahasto, yrittäjyys-stipendi: Eelis Taavettila

Lakeuden luonto ry, kirja: Väiski Kyrö

LC Liminka Kultasirkut: Maija Ylitalo

LC Liminka Lakeus ja leikit: Aatu Mämmelä, Severi Ollakka, Iisa Pigg

LC Liminka Liminganlahti: Siiri Kangas, Kalle Ylioja

LC Liminka Liminganlahti ladyt: Beata Kaisto, Lumia Vänntilä

Limingan apteekki: Anton Shabani, Aapo Mäkinen

Limingan Hammaspeippo: Helmi Sippola, Sonja Sovisalo

Limingan naisvoimistelijat: Emmi Mikkonen

Limingan nuorisovaltuusto: Olivia Lahtela

Limingan seurakunta: Emmi Mikkonen, Annika Sarkkinen

Limingan Sähköosuuskunta: Rasmus Heikkinen, Lauri Korhonen, Aapo Mäkinen, Aatu Mämmelä

Limingan taidekoulu: Lilja Elgbacka

Limingan Vanhemmat ry: Samu Martikainen

Limingan Vesihuolto Oy: Hilla Mattila

Limingan Yrittäjät: Venla Huttunen, Milla Mikkonen

Long Play -vuosikerta: Lilja Elgbacka, Niklas Hekkala

Lukion opiskelijakunta: Joosua Niinikoski, Aatu Mämmelä, Jesse Riihiahho, Lassi Tyyskä

Lukion stipendirahasto: Eeli Laurila, Aatu Korkala, Unna Kotkaranta, Liisa Ruonala

Lumijoen Metsästysyhdistys ry: Otto Hemmilä, Saimi Lumme

Lumijoen seurakunta: Nooa Hintsala, Hely Klaavo

Metsänhoitoyhdistys Siikalakeus ry: Aatu Korkala

MLL Limingan yhdistys: Liisa Ruonala

MTK Lumijoki: Severi Ollakka

MTK Niittylakeus: Metti Pakaslahti

Nordea Rahataituri, lahjakortti: Niklas Hekkala, Topias Laurila

OAJ, Limingan paikallisyhdistys: Alma Lehto

Oulun historiaseura: Veikka Joensuu

Oulun ympäristön kynäilijät ry, lahjakortti: Arttu Luukkainen, Meeri Pohjola, Lumia Vänntilä

Pohjois-Pohjanmaan kirjoittajat ry, kirja: Beata Kaisto, Lyydia Kumpula, Maija Myllyoja, Olga Syri

Pohjola-Norden, kirja: Lumia Vänntilä

Rantalakeus-lehti, 12 kk digitilaus: Veikka Joensuu

Sverigekontakt i Finland, kirja: Olivia Lahtela

Tuomo Orajärven stipendi: Fanni Hentilä, Veikka Joensuu, Panu Klaavo, Lauri Korhonen

Uusio-uutiset, vuosikerta: Meri Jokitalo, Lauri Korhonen, Anton Shabani

VMV-Yhtiö Oy: Jenni Hyvärinen, Veikka Joensuu, Lauri Korhonen, Senni Väänänen

Ylioppilastutkinnon

koepäivät

Syksy 2026

- 14.9. äidinkieli ja kirjallisuus, lukutaidon koe
- 16.9. uskonto, elämäkatsomustieto, yhteiskuntaoppi, kemia, maantiede, terveystieto
- 18.9. vieras kieli, pitkä oppimäärä
- 21.9. toinen kotimainen kieli, pitkä ja keski-pitkä oppimäärä
- 22.9. psykologia, filosofia, historia, fysiikka, biologia
- 24.9. matematiikka, pitkä ja lyhyt oppimäärä
- 25.9. äidinkieli ja kirjallisuus, kirjoitustaidon koe
- 28.9. vieras kieli, lyhyt oppimäärä

Kevät 2027

- 16.3. äidinkieli ja kirjallisuus, lukutaidon koe
- 18.3. vieras kieli, lyhyt oppimäärä
- 19.3. äidinkieli ja kirjallisuus, kirjoitustaidon koe
- 22.3. vieras kieli, pitkä oppimäärä
- 24.3. matematiikka, pitkä ja lyhyt oppimäärä
- 30.3. psykologia, filosofia, historia, fysiikka, biologia
- 31.3. toinen kotimainen kieli, pitkä ja keski-pitkä oppimäärä
- 2.4. uskonto, elämäkatsomustieto, yhteiskuntaoppi, kemia, maantiede, terveystieto

Tiedoksi

- **Uusintakoe** 4.6.2026.
Ilmoittautuminen Wilmassa.
- **Uusi lukuvuosi** alkaa 12.8.2026 klo 9.00.
- **Syksyn 2026** ylioppilaskirjoituksiin on ilmoittauduttava viimeistään 5.6.2026.
- **Kevään 2027** ylioppilaskirjoituksiin on ilmoittauduttava viimeistään 1.12.2026.

Viola Lehtola

LIMINGAN
LUKIO